

รายงานผลการศึกษาประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ.

สำนักงานกิจการยุติธรรม
OFFICE OF JUSTICE AFFAIRS

สารบัญ

หน้า

บทนำ	๓
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสภาพปัญหา	๔
ส่วนที่ ๒ วิธีการดำเนินงาน	๘
๒.๑ ศึกษากฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง	๘
๒.๑.๑ บทบัญญัติทั่วไป	๘
๒.๑.๒ กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรม	๘
๒.๒ ศึกษากฎหมายต่างประเทศ	๘
๒.๓ ศึกษาวิทยานิพนธ์และบทความที่เกี่ยวข้อง	๙
ส่วนที่ ๓ แนวคิดการจัดทำร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ.	๑๐
๓.๑ วัตถุประสงค์ของการยกร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ.	๑๐
๓.๒ สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ.	๑๐
๓.๓ ที่มาและแนวคิดของร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ.	๑๒
เอกสารประกอบ	๒๘
เอกสารที่ ๑ การจัดเก็บทะเบียนประวัติอาชญากรรมของประเทศไทย โดยกองทะเบียนประวัติอาชญากรรม..๒๙	
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
เอกสารที่ ๒ โครงสร้างกฎหมายทะเบียนประวัติอาชญากรรมของประเทศฝรั่งเศส	๓๐
เอกสารที่ ๓ โครงสร้างกฎหมายทะเบียนประวัติอาชญากรรมของประเทศสิงคโปร์	๓๑
เอกสารที่ ๔ โครงสร้างกฎหมายทะเบียนประวัติอาชญากรรมของประเทศเยอรมัน	๓๒
เอกสารที่ ๕ โครงสร้างกฎหมายทะเบียนประวัติอาชญากรรมของประเทศสหรัฐอเมริกา	๓๓
เอกสารที่ ๖ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทะเบียนประวัติอาชญากรรมในต่างประเทศ	๓๔
เอกสารที่ ๗ หน่วยงานที่มีอำนาจในการจัดเก็บทะเบียนประวัติอาชญากรรม	๓๕
เอกสารที่ ๘ การจัดเก็บข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรม	๓๖
เอกสารที่ ๙ การเปิดเผยข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรม	๓๗
เอกสารที่ ๑๐ การลบข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรม	๓๘
เอกสารที่ ๑๑ การยื่นคำร้องขอลบทะเบียนประวัติอาชญากรรม	๓๙
เอกสารที่ ๑๒ ข้อมูลที่ห้ามลบออกจากทะเบียนประวัติอาชญากรรม	๔๐
เอกสารที่ ๑๓ ผลของการลบทะเบียนประวัติอาชญากรรม	๔๑
เอกสารที่ ๑๔ บทกำหนดโทษทะเบียนประวัติอาชญากรรม	๔๒
เอกสารที่ ๑๕ การลบทะเบียนประวัติอาชญากรรม กรณีเยาวชนเป็นผู้กระทำความผิด	๔๓
เอกสารที่ ๑๖ ตารางกฎหมายเกี่ยวกับประวัติอาชญากรรม	๔๔
เอกสารที่ ๑๗ กฎหมายที่กำหนดลักษณะต้องห้ามไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้ จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ	๕๔
เอกสารที่ ๑๘ ตารางความผิดที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมีการเปิดเผย	๖๐
บรรณานุกรม	๖๔

บทนำ

ปัญหาและอุปสรรคสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ผู้พ้นโทษไม่สามารถกลับมาใช้ชีวิตได้อย่างเป็นปกติสุขในสังคม โดยเฉพาะการไม่สามารถเข้าถึงแหล่งงานหรือสถานประกอบการที่ตรงกับความรู้ความสามารถของตนภายหลังการพ้นโทษมาแล้ว คือการที่บุคคลเหล่านั้นมีประวัติอาชญากรรมติดตัวที่ยากแก่การที่สังคมหรือผู้คนรอบข้างจะวางใจรับเข้าทำงาน และอาจเป็นสาเหตุให้ผู้เคยต้องโทษหรือเคยเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมหวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำ ในขณะเดียวกัน การเก็บข้อมูลประวัติอาชญากรรมก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมหลายหน่วยงานที่ยังคงมีความจำเป็นต้องเก็บและใช้ข้อมูลดังกล่าวในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตนทั้งในชั้นการสืบสวน สอบสวนและการพิจารณาคดี เพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ อันจะนำมาซึ่งการรักษาความสงบเรียบร้อยและปกป้องสังคมจากอาชญากรรมร้ายแรง การจัดการเกี่ยวกับประวัติอาชญากรรมทั้งในด้านการจัดเก็บ การเปิดเผยและไม่เปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรมจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทั้งหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและประชาชนทั่วไป จึงจำเป็นที่จะต้องมีการกำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการคุ้มครองสังคมและการให้โอกาสผู้กระทำความผิดได้กลับมาใช้ชีวิตได้อย่างเป็นปกติอย่างคนทั่วไป

คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ หรือ กพยช. ได้ให้ความสำคัญกับการจัดการประวัติอาชญากรรมดังกล่าว จึงได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมการพัฒนากฎหมายและการบังคับใช้ ซึ่งเป็นคณะอนุกรรมการภายใต้ กพยช. มีหน้าที่ในการพิจารณาให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาและแก้ไขปรับปรุงกฎหมายและการพัฒนาและส่งเสริมประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายด้านกระบวนการยุติธรรม โดยมีสำนักงานกิจการยุติธรรม เป็นฝ่ายเลขานุการฯ ทำการศึกษา วิเคราะห์ เปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการจัดการประวัติอาชญากรรมในต่างประเทศและกฎหมายที่เกี่ยวข้องและพัฒนาเป็นร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. เพื่อให้เป็นกฎหมายกลางในการจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรม และให้หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมายได้ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเก็บ การเปิดเผยและไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรมให้เป็นไปในทิศทางและมาตรฐานเดียวกัน

ในการนี้ เพื่อให้การพัฒนาพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นกฎหมายที่เกิดขึ้นจากการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างครบถ้วนรอบด้านของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย สำนักงานกิจการยุติธรรมจึงได้จัดให้มีการสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวขึ้น โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์เพื่อนำไปปรับปรุงร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้เกิดประโยชน์ต่อการสร้างความสมดุลระหว่างการคุ้มครองความปลอดภัยให้แก่สังคมและการให้โอกาสผู้กระทำความผิดได้กลับไปใช้ชีวิตได้อย่างเป็นปกติสุขในสังคมต่อไป

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสภาพปัญหา

ปัจจุบันสังคมไทยมีทัศนคติในทางลบต่อผู้ที่มีประวัติเคยกระทำความผิด ทำให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยที่เคยกระทำความผิดยังขาดโอกาสในการกลับคืนสู่สังคม ตลอดจนไม่สามารถเข้าถึงแหล่งงานหรือสถานประกอบการที่สอดคล้องกับความรู้ความสามารถของตนภายหลังการพ้นโทษหรือออกจากกระบวนการยุติธรรมได้มากเท่าที่ควร เป็นเหตุให้ผู้เคยต้องโทษไม่สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นปกติ และอาจวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำในท้ายที่สุด การเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ต้องโทษหรือผู้ต้องขังมิได้ส่งผลกระทบต่อระบบการบริหารจัดการเรือนจำและกระบวนการยุติธรรมเท่านั้น แต่ยังลดขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในด้านต่าง ๆ เนื่องจากผู้กระทำความผิดที่อยู่ในวัยหนุ่มสาวล้วนเป็นทรัพยากรบุคคลสำคัญ (Human Capital) ในการพัฒนาประเทศ

ในขณะเดียวกัน ประวัติอาชญากรรมก็เป็นข้อมูลสำคัญต่อการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งในชั้นสืบสวน สอบสวน จับกุม ตลอดจนการพิจารณาพิพากษาคดีเพื่อรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยและปกป้องสังคมจากอาชญากรรมร้ายแรง การบริหารจัดการงานทะเบียนประวัติอาชญากรรมในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นประวัติบุคคล ลายพิมพ์นิ้วมือ ตำหนิรูปพรรณของผู้กระทำความผิด และทรัพย์สินต่าง ๆ จึงเป็นเครื่องมือสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้การดำเนินงานเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเป็นไปได้ง่ายและสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม การจัดเก็บ การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรมก็มีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน การจะนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริงดังที่กล่าวนั้น จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบ เชื่อมโยงถึงกันและมีความทันสมัย รวมถึงมีกฎหมายหรือแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน กล่าวโดยสรุป หากจะพิจารณาถึงความสำคัญและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดทำประวัติอาชญากรรมในทางสากล สามารถสรุปได้^๑ ดังนี้

๑) ความปลอดภัยของสังคม (Social Safety) การสร้างระบบและการจัดบันทึกข้อมูลประวัติอาชญากรรมเป็นไปเพื่อการสร้างความปลอดภัยของสังคมผ่านการตรวจสอบ ดูแลความประพฤติของบุคคลที่ต้องหาว่ากระทำความผิดหรือเคยกระทำความผิด รวมทั้งเป็นกลไกสำคัญของการเฝ้าระวังการก่ออาชญากรรมของสังคมในอนาคต รวมตลอดทั้งการสืบหาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ

๒) การใช้ประโยชน์ในกระบวนการยุติธรรม (Criminal Justice) ความสำคัญของกฎหมายเกี่ยวกับประวัติอาชญากรรม มิได้จำกัดอยู่เฉพาะความรู้สึกลปลอดภัยของสังคมเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมถึงประโยชน์ที่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาจะได้รับ กล่าวคือ ข้อมูลประวัติอาชญากรรมเป็นข้อมูลสำคัญที่ถูกนำมาใช้ตั้งแต่จุดเริ่มต้นของกระบวนการยุติธรรม โดยเริ่มจากพนักงานสอบสวนในการสืบค้นข้อมูลของบุคคล รูปพรรณสัณฐานและลักษณะของผู้ต้องหากระทำความผิด ชั้นพนักงานอัยการเพื่อใช้พิจารณาเกี่ยวกับการสั่งฟ้องคดี และบรรดาผู้พิพากษาในการพิจารณาตัดสินโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิด โดยคำนึงถึงข้อมูลประวัติอาชญากรรมและสภาพแวดล้อมที่เกิดแก่ผู้กระทำความผิด

๓) ประโยชน์ทางอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา (Criminology & Penology) นอกจากการใช้ประโยชน์ในกระบวนการยุติธรรม กฎหมายเกี่ยวกับประวัติอาชญากรรมยังมีความสำคัญในเชิงอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา กล่าวคือ การบันทึกข้อมูลประวัติอาชญากรรมอาจถูกมองว่าเป็นแนวทาง

^๑ รายงานการศึกษาค้นคว้าระยะสั้น (Quick Research) เรื่อง กฎหมายเกี่ยวกับประวัติอาชญากรรม โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปวีศร เลิศธรรมเทวี เสนอต่อสำนักงานกิจการยุติธรรม

การลงโทษในลักษณะหนึ่งแก่ผู้กระทำความผิด หรือเป็นการคาดโทษ เพื่อป้องปรามมิให้ผู้เคยกระทำความผิด กระทำความผิดซ้ำในลักษณะเดียว หรือกระทำความผิดในลักษณะอื่นเกิดขึ้นใหม่อีก ยิ่งกว่านั้น การบันทึก ประวัติอาชญากรรมยังมีความสำคัญในเชิงพันธุวิทยาและการพัฒนากฎหมายเกี่ยวกับอาชญาวิทยาและ พันธุวิทยา กล่าวคือ ข้อมูลประวัติอาชญากรรมถูกนำไปใช้ในการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของมาตรการ ทางกฎหมาย บทกำหนดโทษ และลักษณะโทษที่ได้รับกับความผิดว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด มีความเหมาะสมในการป้องปรามความผิดที่บัญญัติให้รับโทษมากน้อยเพียงใดรวมทั้ง การนำข้อมูลดังกล่าวไป ศึกษาพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดในลักษณะเดียวกัน อาทิ การศึกษาภูมิหลังของนักโทษที่มีความผิด เดียวกัน การศึกษาพฤติกรรมของนักโทษที่กระทำความผิดซ้ำซ้อน

๔) ความมั่นคงของรัฐ (National Security) ความสำคัญของกฎหมายเกี่ยวกับประวัติ อาชญากรรมกับความมั่นคงภายในรัฐเป็นอีกประเด็นที่สำคัญที่สมควรกล่าวถึง จากการศึกษาพบว่าประวัติ อาชญากรรมถูกใช้เป็นฐานแนวคิดในการค้นหาผู้ต้องหาในคดีก่อการร้าย ข้อมูลประวัติอาชญากรรมยังชี้ให้เห็น ว่าการกระทำความผิดบางประเภท เช่น คดีเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกาย คดีเกี่ยวกับเพศ ไม่มีผลต่อการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ผู้ต้องหาที่มีผลอันเป็นภัยต่อความมั่นคงภายในรัฐ ส่วนใหญ่เป็นผู้ต้องหาใน คดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

๕) การจ้างงาน (Prospective Employment) นอกเหนือจากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น แล้ว กฎหมายเกี่ยวกับประวัติอาชญากรรมยังมีความสัมพันธ์กับเรื่องการจ้างแรงงาน กล่าวได้ว่า การประกอบ อาชีพบางประเภทมีการกำหนดคุณสมบัติหรือคุณลักษณะห้ามผู้กระทำความผิดประกอบอาชีพ เช่น การห้าม มิให้บุคคลซึ่งมีความผิดเกี่ยวกับเด็ก หรือเพศ ประกอบวิชาชีพครู หรือการห้ามประกอบอาชีพเกี่ยวกับการเงิน การธนาคาร หากบุคคลดังกล่าวเคยได้รับโทษคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน การกำหนดคุณลักษณะห้ามตาม กฎหมายดังกล่าวเพื่อป้องปรามภัยที่อาจจะเกิดขึ้น หรือเป็นการป้องกันอาชญากรรมที่อาจจะเกิดขึ้น

จากความสำคัญของประวัติอาชญากรรมดังกล่าวข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็น ของระบบการเก็บ การใช้และการเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรมในประเทศไทย โดยปัจจุบันการเก็บ การใช้และการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมมิได้มีกฎหมายระดับพระราชบัญญัติกำหนดไว้ มีเพียงระเบียบสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ ซึ่งออกตาม ความตามมาตรา ๑๑ (๔) ของพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่จัดการเกี่ยวกับการเก็บข้อมูล ประวัติอาชญากรรมโดยเป็นระเบียบที่ใช้บังคับภายในหน่วยงาน อย่างไรก็ตาม มีไม่เพียงสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ทำการเก็บประวัติอาชญากรรมของผู้กระทำความผิดเท่านั้น หากแต่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลหรือประวัติอาชญากรรมก็ได้มีการออกระเบียบภายในหน่วยงานเพื่อ จัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรมเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม แม้จะได้มีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของหน่วยงาน เกี่ยวกับการจัดการประวัติอาชญากรรม แต่ยังคงมีประเด็นปัญหาบางประการที่ส่งผลกระทบต่อจัดการทะเบียน ประวัติอาชญากรรมของหน่วยงานและเจ้าของประวัติอาชญากรรม โดยจากการศึกษาคำพิพากษา คำวินิจฉัย กฎหมายหรือผลการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปประเด็นปัญหาได้ดังนี้

๑. คำพิพากษาศาลปกครองในคดีหมายเลขแดงที่ บ. ๕๗/๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดี ได้ยื่นฟ้อง ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เนื่องจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ทำการเปิดเผยประวัติการกระทำความผิด ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีเป็นเยาวชน และเป็นผลให้ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติในการรับราชการตำรวจเพราะเป็นผู้มี ความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี โดยศาลปกครองพิจารณาแล้ว พิพากษายกฟ้อง ซึ่งศาล ปกครองพิเคราะห์ตามข้อ ๑.๑ ข้อ ๑.๑๑ และข้อ ๒.๒ ของบทที่ ๔ แล้ว เห็นว่า เด็กหรือเยาวชนที่ได้พ้น ระยะเวลาการรอลงโทษ หรือพ้นระยะเวลา รอกำหนดโทษ หรือพ้นระยะเวลาการคุมความประพฤติ

หรือไม่มีการใดที่จะต้องบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอีกต่อไป อยู่ในเกณฑ์ที่จะได้รับการนำข้อมูลประวัติอาชญากรออกจากสารบบหรือฐานข้อมูลประวัติอาชญากร แต่ข้อมูลนั้นไม่ได้ถูกทำลายอย่างเช่นกรณีเจ้าของลายนิ้วมือตาย ดังนั้น ข้อมูลดังกล่าวยังคงจัดเก็บไว้เพื่อประโยชน์ของทางราชการได้

๒. คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ที่ สค ๓๒/๒๕๔๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่ลบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประวัติอาชญากร โดยผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ไม่ลบข้อมูลประวัติการถูกจับกุมและดำเนินคดีอาญาของผู้อุทธรณ์ออกจากฐานข้อมูลประวัติอาชญากรของกองทะเบียนประวัติอาชญากร ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัย เห็นว่า ข้อมูลประวัติของผู้อุทธรณ์ในฐานข้อมูลประวัติอาชญากรของกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลให้เป็นไปตามนัยมาตรา ๒๓ (๑) ที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงพอที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น ในกรณีที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดทำข้อมูลประวัติอาชญากรมุ่งกระทำเพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม แต่กรณีผู้อุทธรณ์เป็นผู้กระทำผิดในระหว่างเป็นผู้เยาว์และศาลให้เปลี่ยนโทษเป็นฝึกอบรม เมื่อผ่านการฝึกอบรมและได้ใบบริสุทธิแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมิได้มีฐานะเป็นอาชญากรแต่อย่างใด ดังนั้น การที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดเก็บข้อมูลผู้อุทธรณ์ในฐานะที่เป็นอาชญากรในทะเบียนประวัติอาชญากรจึงเป็นการเก็บที่ไม่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ให้ลบข้อมูลประวัติของผู้อุทธรณ์ออกตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ^๒

๓. พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๘๔ ได้กำหนดห้ามมิให้เปิดเผยหรือนำประวัติการกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชนไปพิจารณาให้เป็นผลร้ายหรือเป็นการเลือกปฏิบัติอันไม่เป็นธรรมแก่เด็กหรือเยาวชน แต่กลับพบว่าในทางปฏิบัติหน่วยงานภาครัฐสามารถร้องขอข้อมูลประวัติอาชญากรรมของผู้สมัครงานจากกองทะเบียนประวัติอาชญากรตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติฯ ลักษณะที่ ๓๒ บทที่ ๔ ข้อ ๔.๒ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗ เพื่อนำมาใช้ประกอบการพิจารณาในการรับบุคคลที่จะบรรจุเข้ารับราชการหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐได้ โดยยังคงมีการขอตรวจข้อมูลประวัติอาชญากรรมของบุคคลแม้จะเคยกระทำผิดในขณะที่เป็นเด็กหรือเยาวชนก็ตาม และถือว่ายังคงมีข้อมูลประวัติอาชญากรรมติดตัว

๔. การกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามในการประกอบอาชีพ รวมถึงการขึ้น

ทะเบียนและการขอใบอนุญาตไว้ในกฎหมายต่าง ๆ ประเทศไทยมีกฎหมายที่กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามในการประกอบอาชีพ การขึ้นทะเบียนหรือการขอใบอนุญาตประเภทต่าง ๆ ไว้จำนวนมาก โดยแบ่งได้เป็น ๓ ลักษณะ ได้แก่

๑) กฎหมายที่กำหนดลักษณะต้องห้ามในการประกอบอาชีพไว้ในกฎหมายบริหารงานบุคคล มีประมาณ ๙ ฉบับ

๒) กฎหมายที่กำหนดลักษณะต้องห้ามในการเป็นประธานกรรมการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ หรือเลขาธิการในคณะกรรมการชุดต่าง ๆ หรือลักษณะต้องห้ามคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง และอื่น ๆ มีประมาณ ๑๕๓ ฉบับ และ

^๒ คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๓๒/๒๕๔๘ เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่ลบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประวัติอาชญากร

๓) กฎหมายที่กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามในการขึ้นทะเบียน หรือขอรับใบอนุญาตประกอบอาชีพ มีประมาณ ๓๔ ฉบับ โดยกฎหมายดังกล่าว กำหนดให้ในการรับบุคคลเข้าทำงาน การแต่งตั้งหรือดำรงตำแหน่ง หรือการขึ้นทะเบียนหรือขอรับใบอนุญาตประกอบอาชีพ ต้องไม่มีคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้าม คือไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

การกำหนดในลักษณะเช่นนี้ ส่งผลให้ผู้ที่เคยกระทำความผิดมาก่อน แม้จะพ้นโทษหรือได้รับโทษมาครบถ้วนแล้วยังคงขาดคุณสมบัติในการสมัครเข้าทำงาน ทำให้ขาดโอกาสในการประกอบอาชีพในอนาคต นอกจากนี้ ยังมีกฎหมายบางฉบับที่กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามในการขออนุญาตอื่น ๆ เช่น พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนวัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ (มาตรา ๑๓) และพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ (มาตรา ๑๑) เป็นต้น การกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามมิได้ส่งผลต่อการกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติของผู้เคยมีประวัติการกระทำความผิดเท่านั้น แต่ได้สะท้อนให้เห็นถึงภาระของหน่วยงานผู้ทำหน้าที่จัดเก็บและเปิดเผยประวัติอาชญากรรมที่อาจได้รับคำขอให้มีการตรวจสอบ ซึ่งสมควรจะได้มีการศึกษาในประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ประกอบ

๕. การจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรมในระหว่างหน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมายและการดำเนินคดี

ปัจจุบันอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนการกระทำความผิดและการดำเนินคดี มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น มิได้จำกัดเฉพาะพนักงานสอบสวนในสังกัดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติอีกแล้ว ซึ่งหมายถึงข้อมูลประวัติอาชญากรรมจึงมีอยู่ในทุกหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวน แต่มีอยู่เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตน มิได้มีการเชื่อมต่อหรือนำมาใช้เพื่อประโยชน์เพื่อการบริหารงานกระบวนการยุติธรรมร่วมกัน ดังนั้น บุคคลใดบุคคลหนึ่งจึงอาจมีประวัติการกระทำความผิดอยู่ในฐานข้อมูลของหน่วยงานหลายหน่วยงานได้ ซึ่งในทุกหน่วยงานจะมีการบริหารจัดการข้อมูล การเก็บ การเปิดเผยเป็นของตนเองในลักษณะระเบียบภายในเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการกิจของตนและมิได้เชื่อมต่อกันระหว่างหน่วยงาน อาทิ หน่วยงานที่ทำหน้าที่สอบสวนคดีอาญาอื่น เช่น กรมสอบสวนคดีพิเศษ คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นต้น คดีเหล่านี้ก็จะไม่ถูกส่งมาบันทึกทะเบียนประวัติอาชญากรรม ทำให้ขาดการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ

จากความเป็นมาและสภาพปัญหาของการจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรมที่เกิดขึ้น จึงสมควรที่จะได้มีการศึกษา วิเคราะห์ สภาพปัญหา ข้อมูล กฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำไปสู่การพัฒนากฎหมายเกี่ยวกับการจัดการประวัติอาชญากรรมที่สามารถตอบสนองและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและลดช่องว่างของปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

ส่วนที่ ๒ วิธีการดำเนินงาน

ในการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรมที่เกิดขึ้น คณะอนุกรรมการพัฒนากฎหมายและการบังคับใช้ ได้ทำการศึกษาข้อมูลทั้งกฎหมายไทยและกฎหมายต่างประเทศที่มีความเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับการจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรม ประกอบกับการศึกษา งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบการพิจารณากราบบังคมทูลพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พ.ศ. โดยมีวิธีการดำเนินงาน ดังนี้

๒.๑ ศึกษากฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๒.๑.๑ บทบัญญัติทั่วไป

- (๑) พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
- (๒) พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒
- (๓) พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒

๒.๑.๒ กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรม

(๑) ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ (เอกสารที่ ๑)

(๒) ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยสารบบคดีอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๑

(๓) ประกาศสำนักงานศาลยุติธรรม เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำสารบบความ สารบบ คำพิพากษาและการรวบรวมเก็บรักษาเอกสารในสำนวนความในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๒

(๔) ระเบียบกรมสอบสวนคดีพิเศษว่าด้วยการบริหารงานคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๘

๒.๒ ศึกษากฎหมายต่างประเทศ

ในการศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติทั่วไปในการจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรม จำเป็นต้องศึกษาถึงแนวทางกฎหมายทะเบียนประวัติอาชญากรรมของต่างประเทศ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาในการเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสม และนำมาพิจารณาว่าลักษณะใดที่มีความเหมาะสมกับประเทศไทย โดยการศึกษากฎหมายต่างประเทศประกอบไปด้วย ๙ ประเทศ ได้แก่ ประเทศสาธารณรัฐฝรั่งเศส สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี สาธารณรัฐสิงคโปร์ สหรัฐอเมริกา (มลรัฐเท็กซัสและมลรัฐเดลาแวร์) สหราชอาณาจักร แคนาดา ออสเตรเลีย (มลรัฐนิวเซาท์เวลส์) ประเทศนิวซีแลนด์ และประเทศสวิตเซอร์แลนด์ โดยแต่ละประเทศมีแนวทางเกี่ยวกับการจัดการ การเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรมที่แตกต่างกัน โดยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

(๑) ประเทศสาธารณรัฐฝรั่งเศส มีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ Code of Criminal Procedure Title VIII Criminal Records Article 768 – 781 (เอกสารที่ ๒)

(๒) ประเทศสาธารณรัฐสิงคโปร์ มีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ Registration Of Criminals Act 2005 (เอกสารที่ ๓)

(๓) ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี มีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กฎหมายทะเบียนประวัติอาชญากรรมกลางฯ 1971 (Bundeszentralregistergesetz – BZRG) กฎหมายว่าด้วยการบริหารงานของสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ฯ (BKAG) และ Federal Data Protection Act (BDSG) (เอกสารที่ ๔)

(๔) ประเทศสหรัฐอเมริกา (มลรัฐเท็กซัสและมลรัฐเดอลาแวร์) มีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ H.R. 2065 Second Chance for Ex-Offenders Act of 2011/The Delaware Code/Texas Code/Federal Violent Crime Control and Law Enforcement Act of 1994 และ Megan's law (เอกสารที่ ๕)

(๕) ประเทศสหราชอาณาจักร มีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ The Data Protection Act 1998 Police Act 1997 Sexual Offences Act 2003

(๖) ประเทศแคนาดา มีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ Criminal Records Act R.S.C 1985

(๗) ประเทศออสเตรเลีย มีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ Criminal Records Act 1991 และ Crimes Act 1914

(๘) ประเทศนิวซีแลนด์ มีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ The Criminal Records (Clean Slate) Act 2004

(๙) ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ มีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ Swiss Criminal Code

(เอกสารที่ ๖ – ๑๖)

๒.๓ ศึกษาวิทยานิพนธ์และบทความที่เกี่ยวข้อง

(๑) วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง การนำรูปแบบกระบวนการและแนวนโยบายในการลบทะเบียนประวัติอาชญากรรมใช้ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทย (๒๕๕๔) โดยนางสาวจงสวัสดิ์ พิสิฐพันธ์

(๒) วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่อง แนวทางการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศที่เหมาะสมกับประเทศไทย โดยนางสาวสวธา สงเพชร

(๓) วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เรื่อง การพัฒนาทะเบียนประวัติอาชญากรรม (๒๕๕๘) โดยวรปาตี สุกุลไทย

(๔) วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายมหาชน มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เรื่อง การจำกัดสิทธิของผู้ที่เคยได้รับการล้างมลทินเนื่องจากกระทำผิดทางอาญาหรือวินัย (๒๕๕๑) โดยสัญญาธิ อุปนันชัย

(๕) บทความ เรื่อง การปฏิรูปทะเบียนประวัติอาชญากรกับแนวคิดการกำหนดโทษ ให้เหมาะสมกับผู้กระทำความผิด (Individualization) โดย รศ.ดร.ปกป้อง ศรีสนิท

(๖) บทความ เรื่อง มาตรการลบล้างโทษ : ล้างมลทิน โดยพจนา โสภางริณวงศ์

(๗) รายงานการศึกษาค้นคว้าระยะสั้น (Quick Research) เรื่อง กฎหมายเกี่ยวกับประวัติอาชญากรรม โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปวีศร เลิศธรรมเทวี เสนอต่อสำนักงานกิจการยุติธรรม

ส่วนที่ ๓

แนวคิดการจัดทำร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ.

จากการศึกษาแนวทางและสถานการณ์การจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรมของประเทศไทย การศึกษากฎหมายและการจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรมของต่างประเทศได้สะท้อนให้เห็นแนวคิดและหลักการสำคัญเกี่ยวกับการจัดเก็บข้อมูล การเปิดเผยและไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของการเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรมโดยอัตโนมัติและโดยการร้องขอ ระดับของความผิดร้ายแรงของการกระทำความผิดที่ส่งผลต่อการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมของต่างประเทศ รวมถึงผลของการไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรมและบทกำหนดโทษ โดยสำนักงานกิจการยุติธรรม ได้นำข้อมูลจากผลการศึกษาดังกล่าวมาประกอบการยกร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญโดยสรุป ดังนี้

๓.๑ วัตถุประสงค์ของการยกร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ.

การยกร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาการจัดเก็บและเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรมที่ยังคงมีความไม่ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน รวมทั้งไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่ชัดเจนในการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมซึ่งส่งผลต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม รวมถึงผู้พันโทษที่มีประวัติเคยกระทำความผิดไม่สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นปกติ การยกร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น จึงมีหลักการสำคัญเพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรมที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดในคดีอาญา โดยกำหนดให้สำนักงานศาลยุติธรรมเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่หลักในการจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรม รวมทั้งกำหนดหลักการสำคัญเกี่ยวกับการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมที่ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น

๓.๒ สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. ประกอบไปด้วย ๗ ส่วนสำคัญ ได้แก่ บททั่วไป คำนิยาม หมวด ๑ การจัดการประวัติอาชญากรรมและนายทะเบียน หมวด ๒ การเปิดเผยประวัติอาชญากรรม หมวด ๓ การไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม หมวด ๔ บทกำหนดโทษ และบทเฉพาะกาล โดยมีสาระสำคัญโดยสรุป ดังนี้

๑. บททั่วไป กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ไม่ให้อำนาจแก่การใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรม ซึ่งหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเก็บรวบรวมไว้ เพื่อการพิจารณาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

๒. คำนิยาม กำหนดนิยามคำว่า “ประวัติอาชญากรรม” หมายความว่า ข้อมูลของบุคคลที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดในคดีอาญา นิยามคำว่า “นายทะเบียน” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมและให้หมายความรวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม และนิยามคำว่า “หน่วยงานภาครัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน รัฐสภา ศาล องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ องค์การอัยการ สถาบันอุดมศึกษา

ของรัฐ หน่วยงานอิสระของรัฐ และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีกฎหมายกำหนดเกี่ยวกับการพิจารณาคุณสมบัติเพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งใด ๆ รวมถึงการขึ้นทะเบียนหรือขอรับใบอนุญาตด้วย

๓. หมวด ๑ การจัดการประวัตินายทะเบียน กำหนดให้สำนักงานศาลยุติธรรมมีหน้าที่และอำนาจในการรวบรวม จัดเก็บ เปิดเผย ไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม แก้ไขปรับปรุงประวัติอาชญากรรม ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัยอยู่เสมอ จัดให้มีระบบรักษาความลับและความปลอดภัย รวมทั้งระบบป้องกันมิให้ประวัติอาชญากรรม ถูกแก้ไข ทำให้เสียหายหรือถูกทำลายโดยไม่ชอบหรือโดยไม่ได้รับอนุญาต พร้อมทั้งกำหนดให้นายทะเบียนคนหนึ่งทำหน้าที่จัดการประวัติอาชญากรรม และมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาคำร้องขอเปิดเผยหรือไม่ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรม โดยคำสั่งของนายทะเบียนให้เป็นที่สุด

๔. หมวด ๒ การเปิดเผยประวัติอาชญากรรม กำหนดให้สามารถเปิดเผยประวัติอาชญากรรม ต่อบุคคลผู้เป็นเจ้าของประวัติ หรือต่อหน่วยงานภาครัฐเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาคุณสมบัติ เพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งใด ๆ รวมถึงการขึ้นทะเบียนหรือขอรับใบอนุญาต โดยให้ร้องขอต่อนายทะเบียน และกำหนดฐานความผิดที่ต้องมีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรม เช่น ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นซึ่งกระทำโดยเจตนา ช่มชืดกระทำความผิดอาชญากรรม กระทำอนาจารเฉพาะเป็นการกระทำกับเด็กอายุยังไม่เกินสิบแปดปี ส่อลามกอนาจารเด็ก ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เฉพาะเป็นการกระทำกับเด็กอายุยังไม่เกินสิบแปดปี ปล้นทรัพย์และชิงทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย ฉ้อโกงประชาชน ความมั่นคงในราชอาณาจักร การก่อการร้าย ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเฉพาะการผลิต จำหน่าย นำเข้าและส่งออก ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือทุจริตต่อหน้าที่ ซึ่งศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้จำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไป เป็นต้น

๕. หมวด ๓ การไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม กำหนดห้ามมิให้มีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมในกรณี เช่น เจ้าของประวัติซึ่งได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทินพ้นระยะเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษา และศาลมีคำพิพากษาในความผิดที่กระทำความผิดโดยประมาท ความผิดลหุโทษ ความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือความผิดอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง รวมถึงให้เจ้าของประวัติมีสิทธิปฏิเสธถึงการมีอยู่ของประวัติอาชญากรรมของตนได้

๖. หมวด ๔ บทกำหนดโทษ กำหนดให้ผู้ใดล่วงรู้ข้อมูลส่วนบุคคลและนำไปใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรมของเจ้าประวัติอาชญากรรมโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือมิได้เป็นไปเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบคุณสมบัติ หรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวน หรือการพิจารณาคดีของศาล การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา หรือฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ โดยประการที่น่าจะทำให้เจ้าของประวัติเกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

๗. บทเฉพาะกาล เพื่อให้การพิจารณาคำร้องขอเปิดเผยประวัติอาชญากรรมที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้หน่วยงานที่มีประวัติอาชญากรรมดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องเป็นการเปิดเผยในกรณีเจ้าของประวัติมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดในคดีอาญา

๓.๓ ที่มาและแนวคิดของร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ.

การร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. ได้พัฒนามาจากหลักการของกฎหมายไทยและต่างประเทศ รวมถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อให้เป็นร่างกฎหมายที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย โดยสามารถสรุปที่มาและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรมในประเด็นสำคัญต่าง ๆ ได้ดังนี้

๑. ชื่อร่าง “พระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม”

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับประวัติอาชญากรรมของต่างประเทศส่วนใหญ่จะใช้คำว่า Criminal Records เช่น ประเทศนิวซีแลนด์ ใช้ชื่อกฎหมายว่า The Criminal Records (Clean Slate) Act ประเทศออสเตรเลีย (มลรัฐนิวเซาท์เวลล์) ใช้ชื่อกฎหมายว่า The Criminal Records Act และประเทศแคนาดาใช้ชื่อกฎหมายว่า The Criminal Records Act ซึ่งการใช้คำว่า “Criminal Records” ของหลาย ๆ ประเทศ นำมาสู่การใช้ชื่อกฎหมายว่า “ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ.”

๒. บททั่วไป

ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ไม่ให้ใช้บังคับแก่การใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรม ซึ่งหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเก็บรวบรวมไว้เพื่อการพิจารณาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

หากพิจารณาแนวทางการจัดข้อมูลประวัติอาชญากรรมในต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นประเทศนิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย แคนาดา เยอรมัน อังกฤษ ฝรั่งเศส สิงคโปร์ สวิตเซอร์แลนด์ ล้วนแล้วแต่มีการเปิดเผยและแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้ต้องหาทั้งก่อนและหลังศาลมีพิพากษาเพื่อใช้ประโยชน์ระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมด้วยกันในกรณีที่ต้องมีการสืบสวน สอบสวนและการพิจารณาคดี เช่นเดียวกับประเทศไทย โดยพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๔ ได้บัญญัติยกเว้นมิให้ใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกับการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์ รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา จากหลักการของกฎหมายต่างประเทศและพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวจึงได้นำมากำหนดบทยกเว้นไว้ในร่างมาตรา ๔ ของร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. มิให้ใช้บังคับกับการใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรม ซึ่งหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเก็บรวบรวมไว้ เพื่อการพิจารณาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

๓. นิยามคำว่า “ประวัติอาชญากรรม”

ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. ได้กำหนดนิยามคำว่า “ประวัติอาชญากรรม” หมายความว่า ข้อมูลของบุคคลที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดในคดีอาญา

หากพิจารณานิยามของคำว่าประวัติอาชญากรรมในกฎหมายต่างประเทศจะมีการใช้ถ้อยคำแตกต่างกันไป อาทิ ประเทศสิงคโปร์ ใช้คำว่า “Criminal Records” หมายถึง ข้อมูลของบุคคลที่เก็บรักษาในระบบทะเบียนนับแต่วันที่มีคำพิพากษาของศาลเกี่ยวกับการกระทำความผิดในประเทศสิงคโปร์ ประเทศนิวซีแลนด์ใช้คำว่า “Criminal Records” หมายถึง คำพิพากษาของศาลที่มีต่อผู้กระทำความผิดประเทศเยอรมันใช้คำว่า “Conviction” หมายความว่า ข้อมูลที่จะทำการบันทึกในระบบเกี่ยวกับคำพิพากษาถึงที่สุดในการกระทำความผิด ทั้งนี้ ประเทศนิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย (มลรัฐนิวเซาท์เวลล์) สหรัฐอเมริกา

ฝรั่งเศส สวิตเซอร์แลนด์ จะเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรมภายหลังศาลมีคำพิพากษาแล้วเฉพาะต่ออาชีพที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง เช่น ผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ครู รวมถึงตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน เช่น ผู้ดูแลเด็ก เพื่อความมั่นคงและให้ความคุ้มครองต่อการประกอบอาชีพที่ส่งผลกระทบต่อสังคม

สำหรับประเทศไทยคำว่า “ประวัติอาชญากรรม” เป็นถ้อยคำที่ถูกบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในนิยามความหมายของคำว่า ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล โดยมีได้มีคำอธิบายความหมายของคำดังกล่าวเป็นการเฉพาะว่าต้องเป็นข้อมูลของบุคคลที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม จากผลการศึกษาแนวทางของกฎหมายต่างประเทศ สภาพปัญหาของการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมในคดีที่ยังไม่ถึงที่สุดในปัจจุบันอาจส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของผู้บริสุทธิ์เมื่อศาลมีคำพิพากษายกฟ้อง หรือแม้แต่ผู้กระทำความผิดและศาลยังไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุด ดังนั้น ในการกำหนดนิยามคำว่า “ประวัติอาชญากรรม” ให้ความหมายว่า ข้อมูลของบุคคลที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดในคดีอาญา จึงคำนึงถึงแนวทางการกำหนดนิยามและเปิดเผยข้อมูลคำพิพากษาของศาลเมื่อคดีถึงที่สุดแล้วของต่างประเทศและสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศไทย

๔. หมวด ๑ การจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรมและนายทะเบียน

ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. หมวด ๑ การจัดการประวัติอาชญากรรมและนายทะเบียน ได้กำหนดเกี่ยวกับการจัดการประวัติอาชญากรรมและนายทะเบียนไว้ในร่างมาตรา ๗ และมาตรา ๘ ได้กำหนดให้สำนักงานศาลยุติธรรมมีอำนาจหน้าที่ในการจัดการทะเบียนประวัติอาชญากรรม ทั้งการรวบรวม จัดเก็บ เปิดเผย ไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม แก้ไขปรับปรุงประวัติอาชญากรรม ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัยอยู่เสมอ จัดให้มีระบบรักษาความลับและความปลอดภัยเพื่อป้องกันมิให้มีการนำข้อมูลไปใช้ผิดวัตถุประสงค์และมีให้ผู้ไม่มีสิทธิได้รับรู้ข้อมูล รวมทั้งระบบป้องกันมิให้ประวัติอาชญากรรม ถูกแก้ไข ทำให้เสียหายหรือถูกทำลายโดยไม่ชอบหรือโดยไม่ได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๗) โดยมีเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นนายทะเบียนรับผิดชอบในการจัดการทะเบียนประวัติอาชญากรรม และมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาคำร้องขอเปิดเผยหรือไม่ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรม (ร่างมาตรา ๘)

การกำหนดให้มีระบบนายทะเบียนเป็นไปตามแนวทางของกฎหมาย Registration of Criminal Act 2005 ของประเทศสิงคโปร์ ที่กำหนดให้มีบุคคลทำหน้าที่นายทะเบียนในการจัดเก็บข้อมูลประวัติอาชญากรรม โดยนายทะเบียนเป็นผู้ที่ได้รับแต่งตั้งจากประธานาธิบดี สำหรับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรมกำหนดให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานศาลยุติธรรมเนื่องจากในหลาย ๆ ประเทศ ได้แก่ ประเทศฝรั่งเศส เยอรมัน หรือสหรัฐอเมริกา กำหนดให้กระทรวงยุติธรรมเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการจัดเก็บข้อมูลประวัติอาชญากรรม โดยกระทรวงยุติธรรมจะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานศาลยุติธรรม รวมถึงได้กำหนดให้การเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรมให้ยื่นคำร้องต่อศาลแขวงหรือศาลที่มีอำนาจ ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงกำหนดให้สำนักงานศาลยุติธรรมเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่จัดเก็บและเป็นนายทะเบียน สำหรับการกำหนดให้คำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุดด้วยเห็นว่า หลักการของการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรมเป็นเรื่องที่กฎหมายกำหนดไว้ชัดเจนแล้ว นายทะเบียนจะเป็นผู้พิจารณาความครบถ้วนสมบูรณ์ของคำร้องเท่านั้น จึงกำหนดให้คำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด ไม่สามารถอุทธรณ์ได้ นอกจากนี้ ในการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรมยังได้พัฒนามาจากพระราชบัญญัติกำหนดอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรวบรวม จัดเก็บ เปิดเผยและไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม แก้ไขปรับปรุงข้อมูลและรักษาความปลอดภัยได้พัฒนามาจากกฎหมายที่

เกี่ยวข้องกับการจัดการข้อมูล เช่น พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. ๒๕๖๖ พระราชบัญญัติการประกอบข้อมูลธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้น

๕. หมวด ๒ การเปิดเผยประวัติอาชญากรรม

ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. หมวด ๒ การเปิดเผยประวัติอาชญากรรม ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมไว้ในร่างมาตรา ๙ ถึงมาตรา ๑๑ โดยกำหนดให้การเปิดเผยประวัติอาชญากรรมกระทำได้เฉพาะเป็นการเปิดเผยต่อ

(๑) บุคคลผู้เป็นเจ้าของประวัติ

(๒) หน่วยงานภาครัฐเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาคุณสมบัติเพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งใด ๆ รวมถึงการขึ้นทะเบียนหรือขอรับใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๙)

โดยกำหนดให้การร้องขอให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมดังกล่าวต้องยื่นคำร้องขอต่อ นายทะเบียน โดยเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในข้อบังคับ (ร่างมาตรา ๑๐)

นอกจากนี้ หากเป็นประวัติอาชญากรรมในการกระทำความผิดที่กำหนดไว้โดยเฉพาะ แม้ผู้เป็นเจ้าของประวัติจะได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน หรือพ้นระยะเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษา แล้วก็ให้เปิดเผยได้เนื่องจากการกระทำความผิดเหล่านี้ส่งผลต่อความหวาดกลัวของประชาชนและเพื่อเป็นการปกป้องสังคมจากอาชญากรรมรุนแรง โดยความผิดที่กำหนดให้ต้องมีการเปิดเผยไม่ว่ากรณีใด ๆ (ร่างมาตรา ๑๑) ได้แก่

(๑) ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นซึ่งกระทำโดยเจตนา

(๒) ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา

(๓) ความผิดฐานกระทำอนาจารเฉพาะเป็นการกระทำกับเด็กอายุยังไม่เกินสิบแปดปี

(๔) ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก

(๕) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

(๖) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี หรือที่เกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุม ผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี เฉพาะเป็นการกระทำกับเด็กอายุยังไม่เกินสิบแปดปี

(๗) ความผิดฐานปล้นทรัพย์และชิงทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย

(๘) ความผิดฐานฉ้อโกงประชาชน

(๙) ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงในราชอาณาจักร

(๑๐) ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย

(๑๑) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

(๑๒) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษเฉพาะการผลิต จำหน่าย นำเข้าและส่งออก

(๑๓) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือทุจริตต่อหน้าที่ ซึ่งศาลมีคำพิพากษาให้จำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไป

(๑๔) ความผิดตามกฎหมายอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

แนวคิดของการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมในหมวดที่ ๒ กำหนดหลักการสำคัญว่า การเปิดเผยประวัติอาชญากรรมจะกระทำได้ตามที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น เนื่องจากเห็นว่า ข้อมูลประวัติอาชญากรรมเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่สมควรได้รับการคุ้มครองและเพื่อประโยชน์ต่อการให้ผู้มีประวัติเคยกระทำความผิดสามารถที่จะกลับเข้าไปใช้ชีวิตปกติในสังคมได้ อย่างไรก็ตาม การเก็บข้อมูลประวัติอาชญากรรมก็มีความจำเป็นต่อบริบทของการคุ้มครองและป้องกันภัยสังคมจากปัญหาอาชญากรรม แนวคิดในการที่จะให้มีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมได้ในกรณีต่าง ๆ จึงมีที่มา ดังนี้

๑) การเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรมให้กับเจ้าของประวัติ พัฒนามาจากแนวคิดของประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ในสหภาพยุโรปซึ่งมีกฎข้อบังคับของสหภาพยุโรปของรัฐบาลและคณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรปว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูล หรือ The General Data Protection Regulation (GDPR) โดยกำหนดหลักเกณฑ์สำคัญเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าของข้อมูล เช่น การเก็บรักษาข้อมูลหรือการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลองค์กรหรือหน่วยงานที่มีหรือได้รับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลใดก็ตาม หากจะเก็บรักษาหรือประมวลผลข้อมูลนั้น จะต้องดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมาย ด้วยความเป็นธรรม โปร่งใส การดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายหลักการหนึ่งประการที่สำคัญที่สุด คือ ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล และต้องกำหนดขอบเขตและวัตถุประสงค์ในการประมวลผลข้อมูลนั้น การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล หนังสือยินยอมต้องกระชับไม่ยืดเยื้ออ่านเข้าใจง่าย นอกจากนี้ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๓๐ ที่กำหนดให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอเข้าถึงและขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตนซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือขอให้เปิดเผยถึงการได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวที่ตนไม่ได้ให้ความยินยอม

๒) การเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรมต่อหน่วยงานภาครัฐเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาคุณสมบัติเพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งใด ๆ รวมถึงการขึ้นทะเบียนหรือขอรับใบอนุญาต พัฒนามาจากแนวคิดของต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศนิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส สวิตเซอร์แลนด์ และประเทศไทย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

เปิดเผยต่อหน่วยงานราชการ	เปิดเผยต่อหน่วยงานเอกชน
- หน่วยงานราชการ (ประเทศไทย) - อาชีพในกระบวนการยุติธรรม เช่น ผู้พิพากษา อัยการ ตำรวจ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ (ประเทศนิวซีแลนด์/ออสเตรเลีย/ฝรั่งเศส) - ตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง (ประเทศนิวซีแลนด์) - เจ้าหน้าที่ของศาลในด้านธุรการ (ประเทศฝรั่งเศส) - เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานทางปกครอง (ประเทศฝรั่งเศส) - เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานบริการสาธารณะ (ประเทศออสเตรเลีย) - เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานให้บริการด้านการสาธารณสุข (ประเทศออสเตรเลีย)	- หน่วยงานเอกชน (ประเทศไทย) - เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานด้านการบริการขนส่ง (ประเทศออสเตรเลีย) - เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานรักษาพระองค์รวมถึงหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ (ประเทศออสเตรเลีย) - พนักงานดับเพลิง (ประเทศนิวซีแลนด์/สวิตเซอร์แลนด์) - เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย (ประเทศนิวซีแลนด์/สหรัฐอเมริกา) - ครู/ผู้ช่วยครู (ประเทศออสเตรเลีย) - เจ้าหน้าที่ดับเพลิง (ประเทศออสเตรเลีย) - ผู้ดูแลเด็กหรือเยาวชน (ประเทศออสเตรเลีย/สหรัฐอเมริกา/สวิตเซอร์แลนด์/ฝรั่งเศส)

เปิดเผยต่อหน่วยงานราชการ	เปิดเผยต่อหน่วยงานเอกชน
	- อาชีพเกี่ยวกับผู้สูงอายุ/คนพิการ (ประเทศสหรัฐอเมริกา) - อาชีพเกี่ยวกับสถาบันการเงิน (ประเทศสหรัฐอเมริกา) - องค์กรมหาชน (ประเทศฝรั่งเศส)

ในขณะที่ประเทศไทย มีกฎหมายที่กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามในการประกอบอาชีพ การขึ้นทะเบียนหรือการขอใบอนุญาตประเภทต่าง ๆ ไว้จำนวนมาก โดยแบ่งได้เป็น ๓ ลักษณะ ได้แก่

๑. กฎหมายที่กำหนดลักษณะต้องห้ามในการประกอบอาชีพไว้ในกฎหมายบริหารงานบุคคล มีประมาณ ๙ ฉบับ

๒. กฎหมายที่กำหนดลักษณะต้องห้ามในการเป็นประธานกรรมการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ หรือเลขาธิการในคณะกรรมการชุดต่าง ๆ หรือลักษณะต้องห้ามคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง และอื่น ๆ มีประมาณ ๑๕๓ ฉบับ และ

๓. กฎหมายที่กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามในการขึ้นทะเบียน หรือขอรับใบอนุญาตประกอบอาชีพ มีประมาณ ๓๔ ฉบับ

โดยกฎหมายดังกล่าว กำหนดให้ในการรับบุคคลเข้าทำงาน การแต่งตั้งหรือดำรงตำแหน่ง หรือการขึ้นทะเบียนหรือขอรับใบอนุญาตประกอบอาชีพ ต้องไม่มีคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้าม ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรมจึงได้พัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันผู้มีประวัติอาชญากรรมเข้าไปทำงานในตำแหน่งหรือสถานที่ที่อาจมีความจำเป็นหรือต้องการความมั่นคงปลอดภัยเป็นการเฉพาะ (เอกสารที่ ๑๗)

๓) การกำหนดความผิดร้ายแรงที่ต้องมีการเปิดเผยตลอด หากพิจารณาแนวทางของต่างประเทศ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส นิวซีแลนด์ สิงคโปร์ แคนาดา ออสเตรเลีย แคนาดา พบว่าความผิดที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมีการเปิดเผยของต่างประเทศครอบคลุมทั้งอัตราโทษต่ำ เช่น ระวังโทษจำคุก ๒ ปี ไปจนกระทั่งถึงอัตราโทษสูง เช่น ระวังโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต เมื่อพิจารณาแล้วเห็นได้ว่าในต่างประเทศไม่ได้คำนึงถึงอัตราโทษในการกำหนดความผิดที่ต้องมีการเปิดเผย แต่คำนึงถึงฐานความผิดเป็นหลัก ซึ่งในต่างประเทศให้ความสำคัญกับความผิดโดยสรุป ดังนี้ (เอกสารที่ ๑๘)

(๑) ความผิดเกี่ยวกับเพศโดยเฉพาะเด็ก เช่น ช่มชู้ อนาจาร การแสวงหาประโยชน์ทางเพศ (ประเทศฝรั่งเศส/สิงคโปร์/แคนาดา/นิวซีแลนด์/ออสเตรเลีย)

(๒) ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพร่างกาย (ประเทศสหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส/นิวซีแลนด์)

(๓) ความผิดฐานค้ำมนุษย์ (ประเทศแคนาดา)

(๔) ความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณีเด็ก (ประเทศออสเตรเลีย)

(๕) ความผิดเกี่ยวกับการทุจริตในหน้าที่ (ประเทศสหรัฐอเมริกา)

(๖) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เช่น ปล้นทรัพย์ ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ (ประเทศสหรัฐอเมริกา/ออสเตรเลีย/ฝรั่งเศส/สิงคโปร์)

(๗) ความผิดฐานก่อจลาจล (ประเทศสหรัฐอเมริกา/สิงคโปร์)

(๘) ความผิดฐานฆ่า และลักพาตัว (ประเทศสิงคโปร์)

ในขณะที่ประเทศไทยไม่ได้มีการกำหนดฐานความผิดที่กำหนดให้ต้องเปิดเผยตลอด มีเพียงระเบียบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีที่กำหนดการคัดแยกหรือทำลายข้อมูลประวัติอาชญากรรม เช่น

(๑) คดีที่ผู้เสียหายได้ถอนคำร้องทุกข์ ถอนฟ้อง หรือยอมความกันโดยถูกต้องตามกฎหมาย

(๒) คดีที่พนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง หรือสั่งยุติการดำเนินคดีอาญาตามระเบียบว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ

(๓) ศาลสั่งยกฟ้องหรือไม่ประทับรับฟ้อง

(๔) ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง

(๕) พนักงานอัยการถอนฟ้องในชั้นศาล

(๖) เมื่อมีกฎหมายออกใช้ภายหลังการกระทำความผิดยกเลิกความผิดนั้น

(๗) เมื่อมีกฎหมายยกเว้นโทษ

(๘) เมื่อมีคำพิพากษาของศาลหรือฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ว่าบุคคลนั้นมิได้เป็นผู้กระทำความผิด

ความผิด

(๙) คดีอาญาเล็กน้อยกรณีมีการเปรียบเทียบปรับ

(๑๐) คดีที่มีข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิด โดยศาลมิได้มีคำพิพากษาลงโทษถึงจำคุก หรือมีการเปลี่ยนโทษเป็นวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน

(๑๑) คดีตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด เมื่อคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้อภัยตัวผู้ผ่านการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแล้ว สั่งให้อภัยตัวผู้นั้นไปแล้วแจ้งผลให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการซึ่งยังดำเนินคดีอยู่ทราบ แล้วแต่กรณี กรณีนี้เมื่อคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีคำสั่งให้อภัยตัวผู้นั้นแล้ว แสดงว่าผู้นั้นพ้นจากความผิดที่ถูกกล่าวหาแล้ว จึงไม่ควรให้มีการเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรมดังกล่าวเพื่อเป็นผลร้ายแก่บุคคลผู้นั้นอีก

(๑๒) คดีความผิดทุกประเภท ซึ่งศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษปรับสถานเดียว

(๑๓) คดีที่มีการยอมความ ถอนคำร้องทุกข์ หรือถอนฟ้องในความผิดฐานกระทำความรุนแรง

ในครอบครัว

(๑๔) คดีเกี่ยวกับมาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญา ตามมาตรา ๘๖ และมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ หรือที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๑๕) คดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหาอันเป็นอันตกไป

(๑๖) คดีความผิดทุกประเภทที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ริบทรัพย์สินสถานเดียว หรือให้บำเพ็ญประโยชน์หรือภาคทัณฑ์ หรือศาลสั่งใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๙ หรือให้รอการกำหนดโทษ หรือกำหนดเงื่อนไขการคุมประพฤติและพ้นเงื่อนไขตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด หรือศาลมีคำพิพากษาอื่นใดที่ไม่สูงไปกว่าคำพิพากษาข้างต้น

ดังนั้น ในการพัฒนาแนวทางการกำหนดความผิดที่จะต้องให้มีการเปิดเผยโดยตลอดได้พิจารณาตามแนวทางของกฎหมายต่างประเทศและกฎหมายไทยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย

๖. หมวด ๓ การไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม

ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. หมวด ๓ การไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม ได้กำหนดหลักเกณฑ์การไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรมไว้ในร่างมาตรา ๑๒ – มาตรา ๑๓ โดยกำหนดให้ นอกจากความผิดตามมาตรา ๑๑ ที่ให้เปิดเผยได้ตลอดเวลาแล้ว ห้ามมิให้มีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าของประวัติซึ่งได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน

(๒) พันระยะเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษา

(๓) ศาลมีคำพิพากษาในความผิดที่กระทำความผิดโดยประมาท ความผิดลหุโทษ ความผิด ที่มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือความผิดอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

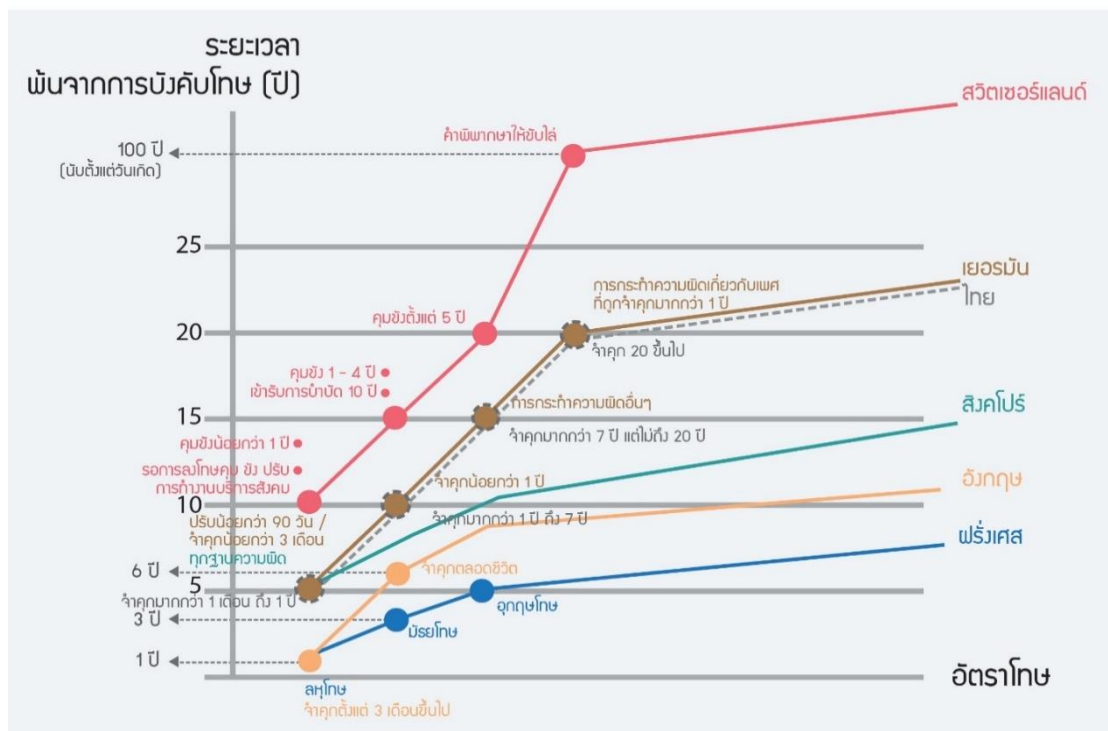
กรณีตาม (๒) ให้กระทำได้เมื่อปรากฏว่าเจ้าของประวัติ มิได้กระทำความผิดใดซ้ำอีก ในระหว่างระยะเวลานั้นหรือมิได้อยู่ระหว่างถูกกักขังหรืออยู่ภายใต้การควบคุมของพนักงานสอบสวน

โดยการไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรมตามหมวดนี้ ให้เจ้าของประวัติมีสิทธิปฏิเสธถึงการมี อยู่ของประวัติอาชญากรรมของตนได้ (ร่างมาตรา ๑๓)

แนวความคิดในการห้ามมิให้มีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมของต่างประเทศ มีแนวความคิดที่สำคัญ ดังนี้

๑) การห้ามมิให้มีการเผยแพร่ประวัติอาชญากรรมโดยอัตโนมัติและโดยการร้องขอ สำหรับการไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรมโดยอัตโนมัติ ปรากฏหลักการในประเทศเยอรมัน อังกฤษ ฝรั่งเศส สิงคโปร์ สวิตเซอร์แลนด์ โดยแต่ละประเทศจะกำหนดระยะเวลานับแต่วันที่พ้นโทษตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง แล้วให้มีการไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรมไม่เท่ากัน โดยระยะเวลาน้อยที่สุดคือของประเทศฝรั่งเศส ๑ สำหรับคำพิพากษาในความผิดลหุโทษนับแต่วันที่ผู้กระทำความผิดได้พ้นจากโทษ และที่มากที่สุด คือ ของประเทศ สวิตเซอร์แลนด์ ๑๐๐ ปี สำหรับคำพิพากษาให้ขังไป

ระยะเวลาการห้ามมิให้เปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรม

สำหรับการไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรมโดยการร้องขอ ปราบกฏหลักการในประเทศ นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย แคนาดา สหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส สิงคโปร์ ซึ่งเป็นการยื่นระยะเวลาของการไม่เปิดเผย ประวัติอาชญากรรมโดยอัตโนมัติ โดยกำหนดให้หากยังไม่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว เจ้าของประวัติหรือ ผู้พ้นโทษมีสิทธิยื่นคำร้องขอเพื่อให้มีการพิจารณาไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรมก่อนเวลาได้ โดยกำหนด เงื่อนไขที่ต้องพิจารณาควบคู่ไปกับการพิจารณาร้องขอ อาทิ ต้องเป็นบุคคลที่ผ่านขั้นตอนการแก้ไขฟื้นฟูครบ ตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด เป็นบุคคลที่ไม่ถูกควบคุมหรือกักขังไว้ ต้องไม่เป็นบุคคลวิกลจริตที่อยู่ใน ความควบคุมดูแล ต้องไม่ได้ถูกลงโทษในความผิดใด ๆ เป็นต้น

(เอกสารที่ ๑๐)

ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. ได้นำหลักการการห้ามมิให้มีการเปิดเผย ประวัติอาชญากรรมโดยอัตโนมัติมาใช้ เนื่องจากพิจารณาแล้ว เห็นว่า ระยะเวลาที่เหมาะสมและไม่เป็น การซ้ำเติมผู้มีประวัติอาชญากรรมมากเกินไป ควรกำหนดระยะเวลาให้อยู่ประมาณ ๕ ปี เพื่อให้โอกาส เจ้าของประวัติในการกลับคืนสู่สังคมซึ่งระยะเวลาดังกล่าวเป็นการกำหนดระยะเวลาเดียวกับประเทศสิงคโปร์

๒) การกำหนดห้ามมิให้มีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมซึ่งเจ้าของประวัติได้รับการล้าง มลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน เป็นไปตามแนวทางของประเทศฝรั่งเศส และประเทศอังกฤษ ที่กำหนดให้ความผิดที่ได้รับการล้างมลทินจะได้รับประโยชน์ในการลบประวัติอาชญากรรม โดยกฎหมาย จะกำหนดไว้อย่างชัดเจน สำหรับประเทศไทยมีพระราชบัญญัติล้างมลทินมาทั้งสิ้น ๘ ฉบับ ซึ่งผลของกฎหมาย ล้างมลทินให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยกระทำความผิดจึงสมควรที่จะได้มีการลบประวัติอาชญากรรมของบุคคลนั้น

๓) กระทำความผิดโดยประมาท ความผิดลหุโทษ ความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือความผิดอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวงนั้น เป็นการพัฒนาแนวคิดมาจาก ประเทศสิงคโปร์และประเทศออสเตรเลีย (มลรัฐนิวเซาท์เวลล์) ที่กำหนดให้เป็นดุลยพินิจของผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติในการที่จะทำลบหรือไม่บันทึกประวัติอาชญากรรมสำหรับคดีเล็กน้อย นอกจากนี้ คณะอนุกรรมการพัฒนากฎหมายและบังคับใช้มีความเห็นว่า ไม่ควรมีการบันทึกประวัติอาชญากรรมสำหรับ ผู้กระทำความผิดเพียงเล็กน้อยเพื่อให้โอกาสแก่ผู้กระทำความผิดและไม่เป็นภาระแก่หน่วยงานในกระบวนการ ยุติธรรม

๗. บทกำหนดโทษ

ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. ได้กำหนดโทษให้กับผู้ที่ไม่ยื่นอำนาจหน้าที่ ตามกฎหมายและล่วงรู้ข้อมูลส่วนบุคคลและนำไปใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรมของเจ้าประวัติ อาชญากรรมโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือมิได้เป็นไปเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบคุณสมบัติ หรือเพื่อ ประโยชน์แก่การสอบสวน หรือการพิจารณาคดีของศาล การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา หรือฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ โดยประการที่น่าจะทำให้เจ้าของประวัติเกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่ เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หลักการนี้พัฒนามาจากแนวคิดของกฎหมายของประเทศออสเตรเลีย กรณีการเข้าถึงข้อมูล โดยมีชอบด้วยกฎหมายให้มีโทษทางอาญาจำคุกหรือปรับ ประกอบกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดว่าผู้ใดล่วงรู้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตาม พระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผยแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท

หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการนำไปใช้ตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้เพื่อเป็นการปกป้องและคุ้มครองมิให้มีการนำข้อมูลประวัติอาชญากรรมไปใช้ในทางที่มีชอบ

ภาพรวมร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ.

สิ่งที่เป็นอย่างปัจจุบัน

1. ระบบตำรวจ บกที่ 3 ข้อ 4 เมื่อหน่วยงานเอกชนหรือบุคคลใดขอให้มีการตรวจสอบประวัติฯ ให้ผู้บังคับการกองทะเบียนประวัติพิจารณาประโยชน์+ความยินยอม

2. ปัญหาการจัดเก็บข้อมูลประวัติอาชญากรรมของหน่วยงานตำรวจที่ยังคงจัดเก็บไม่ครบถ้วนไม่เป็นปัจจุบัน เปิดเผยข้อมูลในคดีที่ยังไม่ถึงที่สุด

ความคาดหวังอนาคต

1. กำหนดประเภทของข้อมูลที่จะเปิดเผยกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด และบุคคลที่จะร้องขอให้มีการเปิดเผย

2. กำหนดให้สำนักงานศาลยุติธรรมมีหน้าที่ในการจัดเก็บ/เปิดเผยประวัติอาชญากรรมแต่เพียงหน่วยงานเดียว

3. กำหนดหลักการไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรมและข้อยกเว้น

ประวัติอาชญากรรม : ข้อมูลของบุคคลที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดในคดีอาญา

หน่วยงานจัดเก็บ : สำนักงานศาลยุติธรรม

ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ.

การไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม

หลักการ

ข้อยกเว้น (เปิด)

- การแลกเปลี่ยนในระหว่างหน่วยงาน
- การเข้าถึงของเจ้าของประวัติ
- ตรวจสอบคุณสมบัติ/การขึ้นทะเบียนหรือขอรับใบอนุญาต

● เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน เพื่อการพิจารณาคดีของศาล และการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี ร่วมกับการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (พ.ร.บ.การบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562)

● เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอเข้าถึงและขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตัวตนซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือขอให้เปิดเผยการได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวที่ตนไม่ได้ให้ความยินยอม (พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรา 30)

ข้อยกเว้น (ปิด)

- เจ้าของประวัติได้รับการลบล้าง
- พันระยะเวลา 5 ปี นับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง
- ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง

● กระทำได้เมื่อปรากฏว่าเจ้าของประวัติ มิได้กระทำความผิดซ้ำอีก ในระหว่างระยะเวลาอันหรือมีได้้อยู่ระหว่างถูกกักขังหรืออยู่ภายใต้การควบคุมของพนักงานสอบสวน

- กระทำความผิดโดยประมาท
- ความผิดสุ่มสี่สุ่มห้า
- ความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือนหรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท
- ความผิดอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อยกเว้น

กรณีที่ต้องจัดเก็บ+เปิดเผยตลอด

1. ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นซึ่งกระทำได้โดยเจตนา
2. ความผิดฐานข่มขืนซึ่งกระทำได้โดยเจตนา
3. ความผิดฐานกระทำความผิดอาญาเป็นการกระทำความผิดซ้ำเกิน 18 ปี
4. ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก
5. ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ายาเสพติด
6. ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ายาเสพติด โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ส่งไปหรือชักพาไปเพื่อให้บุคคลอื่นกระทำความผิดอาญา หรือที่เกี่ยวกับการเป็นเจ้าขอการการค้ายาเสพติด ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการค้ายาเสพติด หรือสถานการณ์การค้ายาเสพติด หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำความผิดอาญาในสถานการณ์การค้ายาเสพติด โดยเฉพาะการกระทำความผิดอาญาซ้ำเกิน 18 ปี

7. ความผิดฐานปล้นทรัพย์และชิงทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นกระทำความผิดได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย
8. ความผิดฐานฉ้อโกงประชาชน
9. ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงในราชอาณาจักร
10. ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย
11. ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ
12. ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือกฎหมายว่าด้วยการบริหารการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยการบริหารการปล่อยตัวและการปล่อยตัวชั่วคราว
13. ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือทุจริตต่อหน้าที่ซึ่งศาลมีคำพิพากษาให้จำคุกตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป
14. ความผิดตามกฎหมายอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

ร่างพระราชบัญญัติประวัติดำชญากรรม พ.ศ.

ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด 30 วันนับแต่วันถัดจากวันประกาศ ประวัติดำชญากรรม หมายความว่า ข้อมูลของบุคคลที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด (มาตรา 2) ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ว่ากระทำความผิดในคดีอาญา (มาตรา 5)

พระราชบัญญัตินี้ไม่ให้ใช้บังคับแก่การไล่ หรือเปิดเผยข้อมูลประวัติดำชญากรรม ซึ่งหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเก็บรวบรวมไว้ เพื่อการพิจารณาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (มาตรา 4)

รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ประธานศาลฎีกา
นายกรัฐมนตรี
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (มาตรา 6)

มีอำนาจออกข้อบังคับ หรือกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน ประธานศาลฎีกา มีอำนาจออกข้อบังคับกำหนดค่าธรรมเนียม หรือยกเว้นค่าธรรมเนียม

ร่างพระราชบัญญัติประวัติดำชญากรรม พ.ศ.

หมวด 1

การจัดการประวัติดำชญากรรมและนายทะเบียน

นายทะเบียน

- รับผิดชอบในการจัดการทะเบียนประวัติดำชญากรรม และมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาคำร้องขอเปิดเผยหรือไม่ให้เปิดเผยประวัติดำชญากรรมตาม พ.ร.บ.นี้ (มาตรา 8) คำสั่งของนายทะเบียนให้เป็นที่สิ้นสุด

หน้าที่และอำนาจของสำนักงานศาลยุติธรรม (มาตรา 7)

1. รวบรวม จัดเก็บ เปิดเผย ไม่เปิดเผยประวัติดำชญากรรม
2. แก้ไขปรับปรุงประวัติดำชญากรรม ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัยอยู่เสมอ
3. จัดให้มีระบบรักษาความลับและความปลอดภัย
4. จัดระบบหรือกิจการอื่นใดตามที่ประธานศาลฎีกากำหนด

นายทะเบียน เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมและให้หมายความรวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม (มาตรา 5)

หมวด 3

การไม่เปิดเผยประวัติดำชญากรรม

กรณีที่มีห้ามมิให้มีการเปิดเผยประวัติดำชญากรรม (มาตรา 12)

1. เจ้าของประวัติซึ่งได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน
2. พันธะเวลา 5 ปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษา
(ให้กระทำได้เมื่อปรากฏว่าเจ้าของประวัติ มิได้กระทำความผิดใดซ้ำในระหว่างระยะเวลานั้น หรือมิได้อยู่ระหว่างถูกกักขังหรืออยู่ภายใต้การควบคุมของพนักงานสอบสวน)
3. ศาลมีคำพิพากษาในความผิดที่กระทำความผิดโดยประมาท ความผิดสุ่มสี่สุ่มห้า ความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือนหรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือความผิดอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

เจ้าของประวัติมีสิทธิปฏิเสธถึงการมีอยู่ของประวัติดำชญากรรมของตนได้ (มาตรา 13)

หมวด 4

บทกำหนดโทษ

ผู้ใดล่วงรู้ข้อมูลส่วนบุคคลและนำไปใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลประวัติดำชญากรรมของเจ้าของประวัติอาชญากรรมโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือมิได้เป็นไปเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบคุณสมบัติ หรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวน หรือการพิจารณาคดีของศาล การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา หรือฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.นี้ โดยประการที่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 500,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 14)

หมวด 2

การเปิดเผยประวัติดำชญากรรม

การเปิดเผยประวัติดำชญากรรม (มาตรา 9)

1. เปิดเผยต่อบุคคลผู้เป็นเจ้าของประวัติ
2. เปิดเผยต่อหน่วยงานภาครัฐเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาคุณสมบัติเพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งใด ๆ รวมทั้งการขึ้นทะเบียนหรือขอรับใบอนุญาต การร้องขอให้เปิดเผยประวัติดำชญากรรมหรือขอต่อนายทะเบียน (มาตรา 10)

ความผิดที่ต้องเปิดเผยประวัติดำชญากรรม (มาตรา 11)

แม้ผู้เป็นเจ้าของประวัติจะได้รับล้างมลทินหรือพ้นระยะเวลา 5 ปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษา

1. ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นซึ่งกระทำความผิดโดยเจตนา
2. ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา
3. ความผิดฐานกระทำความผิดอาชญากรรมเป็นการกระทำความผิดอาชญากรรมไม่เกิน 18 ปี
4. ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก
5. ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ายาเสพติด
6. ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อลวงหรือชักพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี หรือที่เกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี โดยเฉพาะเป็นการกระทำความผิดอาชญากรรมไม่เกิน 18 ปี
7. ความผิดฐานปล้นทรัพย์และชิงทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้ถูกระงับได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย
8. ความผิดฐานฉ้อโกงประชาชน
9. ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงในราชอาณาจักร
10. ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย
11. ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ
12. ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษเฉพาะการผลิต จำหน่าย นำเข้าและส่งออก
13. ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือทุจริตต่อหน้าที่ ซึ่งศาลมีคำพิพากษาให้จำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไป
14. ความผิดตามกฎหมายอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทเฉพาะกาล

การพิจารณาคำร้องขอให้เปิดเผยประวัติดำชญากรรมที่มีอยู่ก่อนวันที่ พ.ร.บ.นี้ใช้บังคับ ให้หน่วยงานที่มีประวัติดำชญากรรมดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องเป็นการเปิดเผยในกรณีเจ้าของประวัติมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดในคดีอาญา (มาตรา 15)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายประวัติอาชญากรรม

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันสังคมมีทัศนคติในทางลบต่อผู้ที่มีประวัติเคยกระทำความผิด ทำให้ผู้ต้องหาหรือจำเลย เด็กและเยาวชนที่เคยกระทำความผิดขาดโอกาสในการกลับคืนสู่สังคม ตลอดจนไม่สามารถเข้าถึงแหล่งงานหรือสถานประกอบการที่สอดคล้องกับความรู้ความสามารถของตนภายหลังการพ้นโทษหรือออกจากกระบวนการยุติธรรมได้ เป็นเหตุให้ผู้เคยต้องโทษหรือเคยเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมไม่สามารถกลับคืนสู่สังคมได้ และอาจกลับไปกระทำความผิดซ้ำ จึงมีความจำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการเปิดเผยและไม่เปิดเผยซึ่งประวัติอาชญากรรม เพื่อเป็นการสร้างความสมดุลระหว่างการคุ้มครองสังคมและการให้โอกาสผู้กระทำความผิดในการกลับคืนสู่สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ประวัติอาชญากรรม
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยประวัติอาชญากรรม

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อคุ้มครองสิทธิของบุคคลและเพื่อประโยชน์อย่างยิ่งต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ตลอดจนรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ให้ใช้บังคับแก่การใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรม ซึ่งหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเก็บรวบรวมไว้ เพื่อการพิจารณาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“ประวัติอาชญากรรม” หมายความว่า ข้อมูลของบุคคลที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดในคดีอาญา

“นายทะเบียน” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมและให้หมายความรวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม

“หน่วยงานภาครัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน รัฐสภา ศาล องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ องค์การอัยการ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ หน่วยงานอิสระของรัฐ และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีกฎหมายกำหนดเกี่ยวกับการพิจารณาคุณสมบัติเพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งใดๆ รวมถึงการขึ้นทะเบียนหรือขอรับใบอนุญาตด้วย

มาตรา ๖ ให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ หรือกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

ให้ประธานศาลฎีกามีอำนาจออกข้อบังคับกำหนดค่าธรรมเนียมหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมข้อบังคับ หรือกฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดการประวัติอาชญากรรมและนายทะเบียน

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการจัดการทะเบียนประวัติอาชญากรรมให้สำนักงานศาลยุติธรรม มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) รวบรวม จัดเก็บ เปิดเผย ไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม
- (๒) แก้ไขปรับปรุงประวัติอาชญากรรม ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัยอยู่เสมอ
- (๓) จัดให้มีระบบรักษาความลับและความปลอดภัย เพื่อป้องกันมิให้มีการนำข้อมูลไปใช้ผิดวัตถุประสงค์และมีให้ผู้ไม่มีสิทธิได้รับรู้ข้อมูล รวมทั้งระบบป้องกันมิให้ประวัติอาชญากรรม ถูกแก้ไข ทำให้เสียหายหรือถูกทำลายโดยไม่ชอบหรือโดยไม่ได้รับอนุญาต

- (๔) จัดระบบหรือกิจการอื่นใดตามที่ประธานศาลฎีกากำหนด

การจัดระบบและดำเนินการใดๆ ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ประธานศาลฎีกากำหนด

มาตรา ๘ ให้นายทะเบียนรับผิดชอบในการจัดการทะเบียนประวัติอาชญากรรม และมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาคำร้องขอเปิดเผยหรือไม่ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมตามพระราชบัญญัตินี้

คำสั่งของนายทะเบียนให้เป็นที่สุด

หมวด ๒ การเปิดเผยประวัติอาชญากรรม

มาตรา ๙ การเปิดเผยประวัติอาชญากรรมให้กระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เปิดเผยต่อบุคคลผู้เป็นเจ้าของประวัติ

(๒) เปิดเผยต่อหน่วยงานภาครัฐเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาคุณสมบัติเพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งใด ๆ รวมถึงการขึ้นทะเบียนหรือขอรับใบอนุญาต

มาตรา ๑๐ การร้องขอให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมตามมาตรา ๙ ให้ร้องขอต่อนายทะเบียนโดยเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในข้อบังคับ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอแล้วให้ดำเนินการโดยเร็ว

หลักเกณฑ์ วิธีการยื่นคำร้องขอ และเงื่อนไขการพิจารณาคำร้องขอเปิดเผยประวัติอาชญากรรมให้เป็นไปตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกา

มาตรา ๑๑ ประวัติอาชญากรรมในความผิดดังต่อไปนี้ แม้ผู้เป็นเจ้าของประวัติจะได้รับ การล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน หรือพ้นระยะเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษา แล้ว ก็ให้เปิดเผยได้

(๑) ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นซึ่งกระทำโดยเจตนา

(๒) ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา

(๓) ความผิดฐานกระทำความอนาจารเฉพาะเป็นการกระทำกับเด็กอายุยังไม่เกินสิบแปดปี

(๔) ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก

(๕) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

(๖) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เฉพาะที่ เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี หรือที่เกี่ยวกับการเป็น เจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็น ผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี เฉพาะเป็นการกระทำกับเด็กอายุยังไม่เกินสิบแปดปี

(๗) ความผิดฐานปล้นทรัพย์และชิงทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ ความตาย

(๘) ความผิดฐานฉ้อโกงประชาชน

(๙) ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงในราชอาณาจักร

(๑๐) ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย

(๑๑) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กร อาชญากรรมข้ามชาติ

(๑๒) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือกฎหมายว่าด้วย มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษเฉพาะ การผลิต จำหน่าย นำเข้าและส่งออก

(๑๓) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือทุจริตต่อหน้าที่ ซึ่งศาลมีคำพิพากษาให้จำคุก ตั้งแต่ห้าปีขึ้นไป

(๑๔) ความผิดตามกฎหมายอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๓
การไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม

มาตรา ๑๒ นอกจากความผิดตามมาตรา ๑๑ ห้ามมิให้มีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เจ้าของประวัติซึ่งได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน
 - (๒) พันระยะเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษา
 - (๓) ศาลมีคำพิพากษาในความผิดที่กระทำความผิดโดยประมาท ความผิดลหุโทษ ความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือความผิดอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง
- กรณีตาม (๒) ให้กระทำได้เมื่อปรากฏว่าเจ้าของประวัติ มิได้กระทำความผิดใดซ้ำอีกในระหว่างระยะเวลานั้นหรือมิได้อยู่ระหว่างถูกกักขังหรืออยู่ภายใต้การควบคุมของพนักงานสอบสวน

มาตรา ๑๓ การไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรมตามหมวดนี้ ให้เจ้าของประวัติมีสิทธิปฏิเสธถึงการมีอยู่ของประวัติอาชญากรรมของตนได้

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๔ ผู้ใดล่วงรู้ข้อมูลส่วนบุคคลและนำไปใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรมของเจ้าประวัติอาชญากรรมโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือมิได้เป็นไปเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบคุณสมบัติตามมาตรา ๙ (๒) หรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวน หรือการพิจารณาคดีของศาล การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา หรือฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ โดยประการที่น่าจะทำให้เจ้าของประวัติเกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๕ การพิจารณาคำร้องขอเปิดเผยประวัติอาชญากรรมที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้หน่วยงานที่มีประวัติอาชญากรรมดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องเป็นการเปิดเผยในกรณีเจ้าของประวัติมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดในคดีอาญา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

เอกสารประกอบ

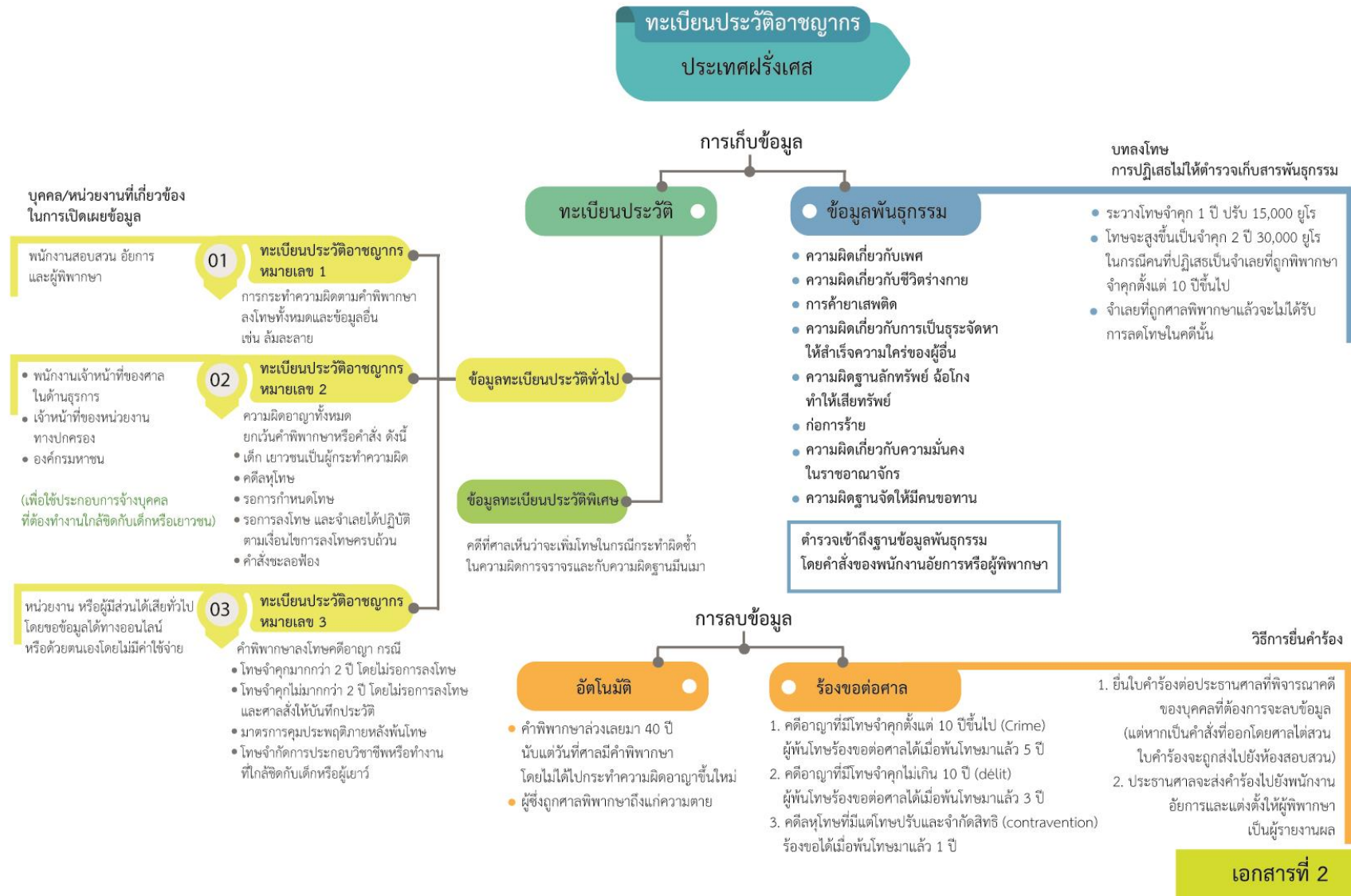
การจัดเก็บทะเบียนประวัติอาชญากรของประเทศไทย โดยกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

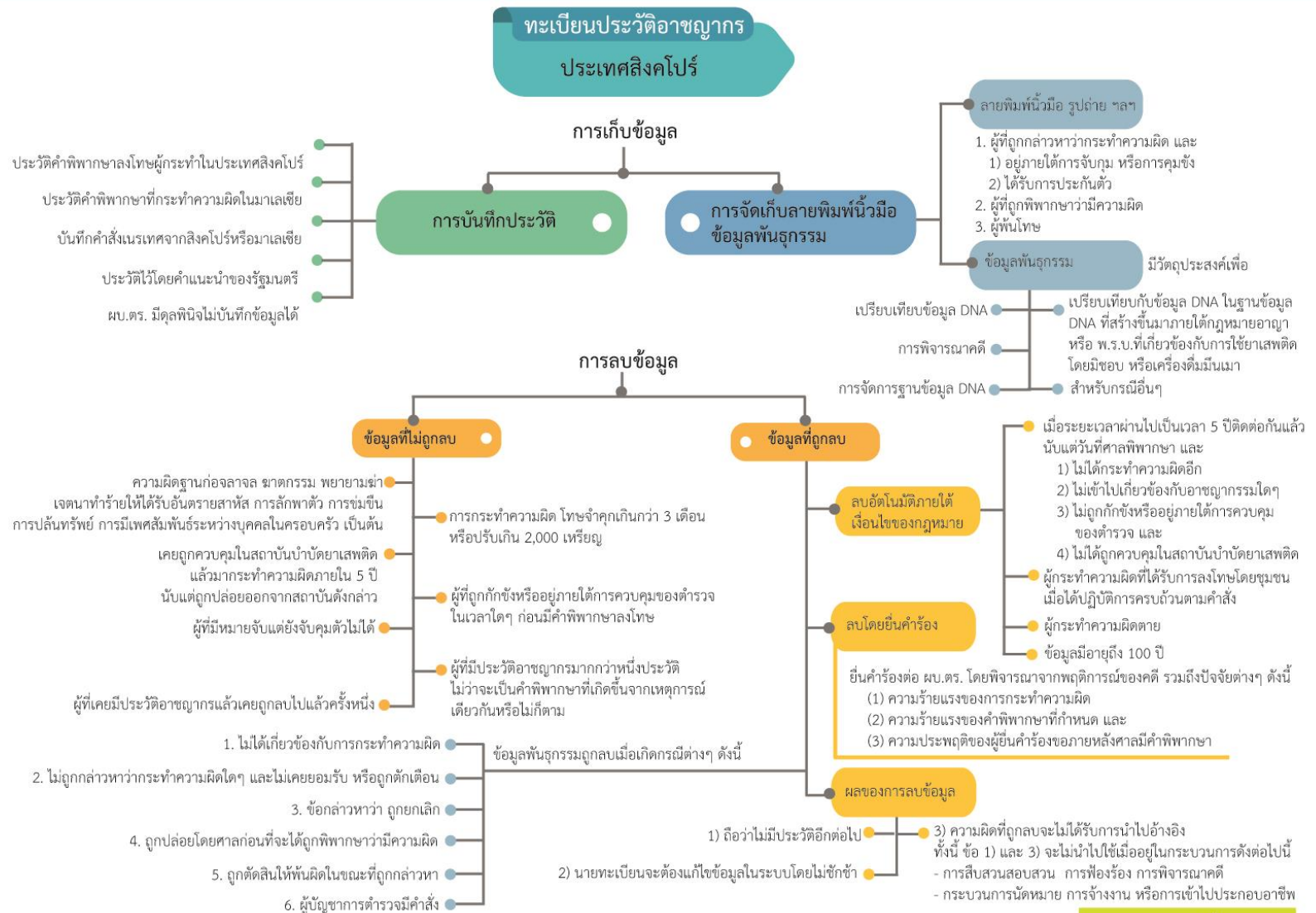
ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)

เอกสารที่ 1

การจัดทำทะเบียนประวัติอาชญากร : ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)

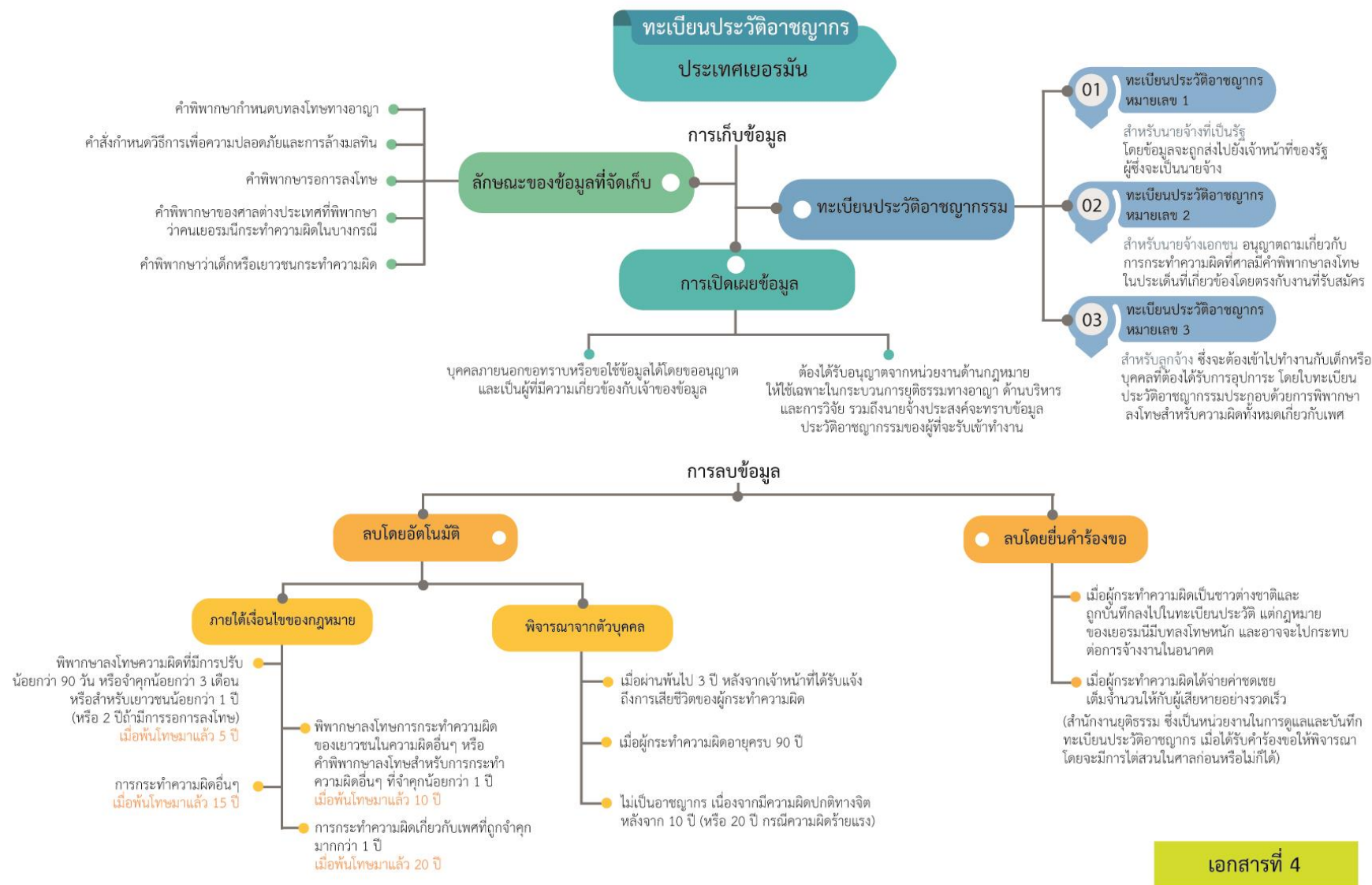

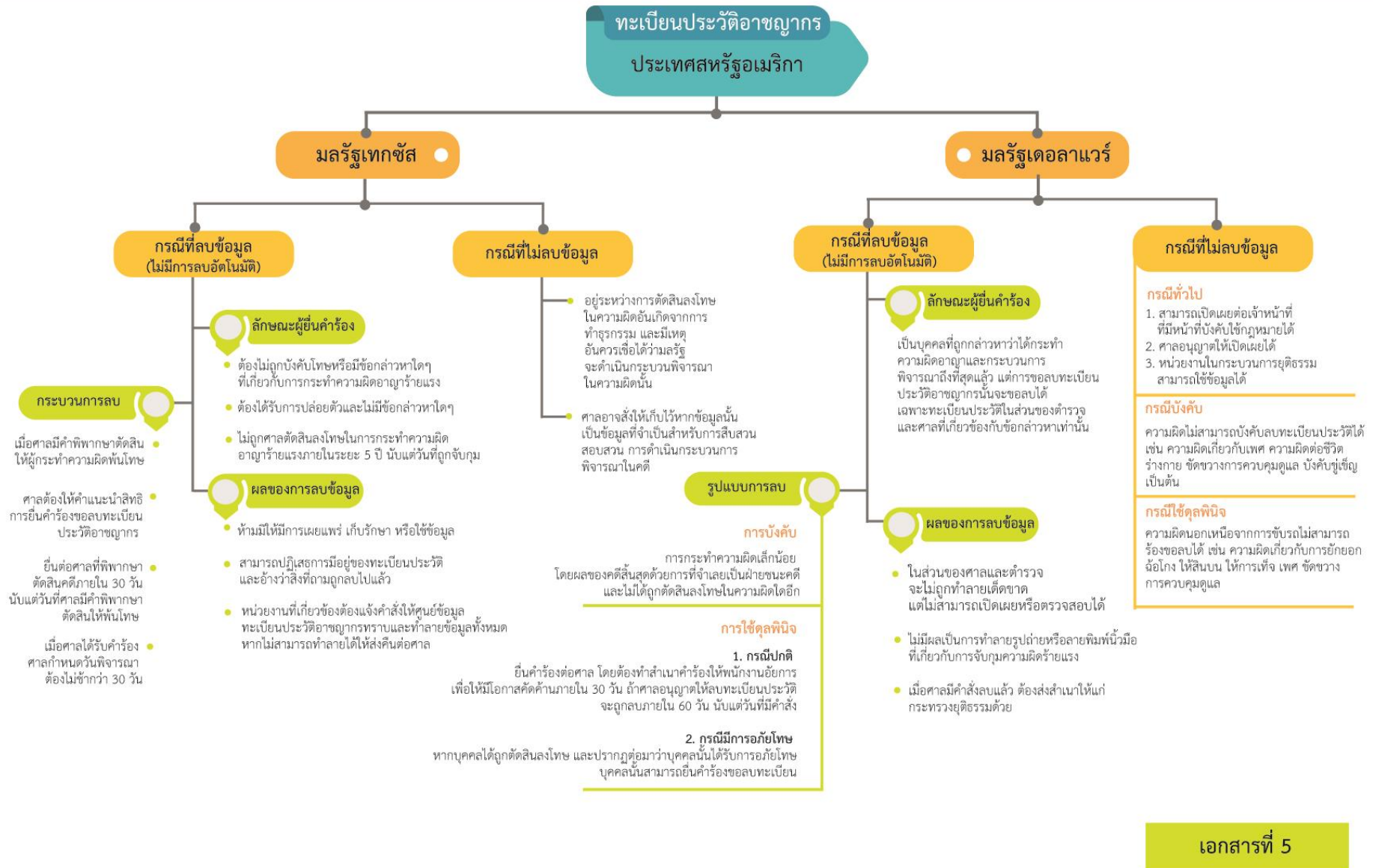
โครงสร้างกฎหมายทะเบียนประวัติอาชญากรของประเทศสิงคโปร์ : ศูนย์ทะเบียนประวัติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
(Registration Of Criminals Act 2005)

เอกสารที่ 3

โครงสร้างกฎหมายทะเบียนประวัติอาชญากรของประเทศเยอรมัน : สำนักงานทะเบียนประวัติอาชญากรรม กระทรวงยุติธรรม
(Bundeszentralregistergesetz – BZRG)

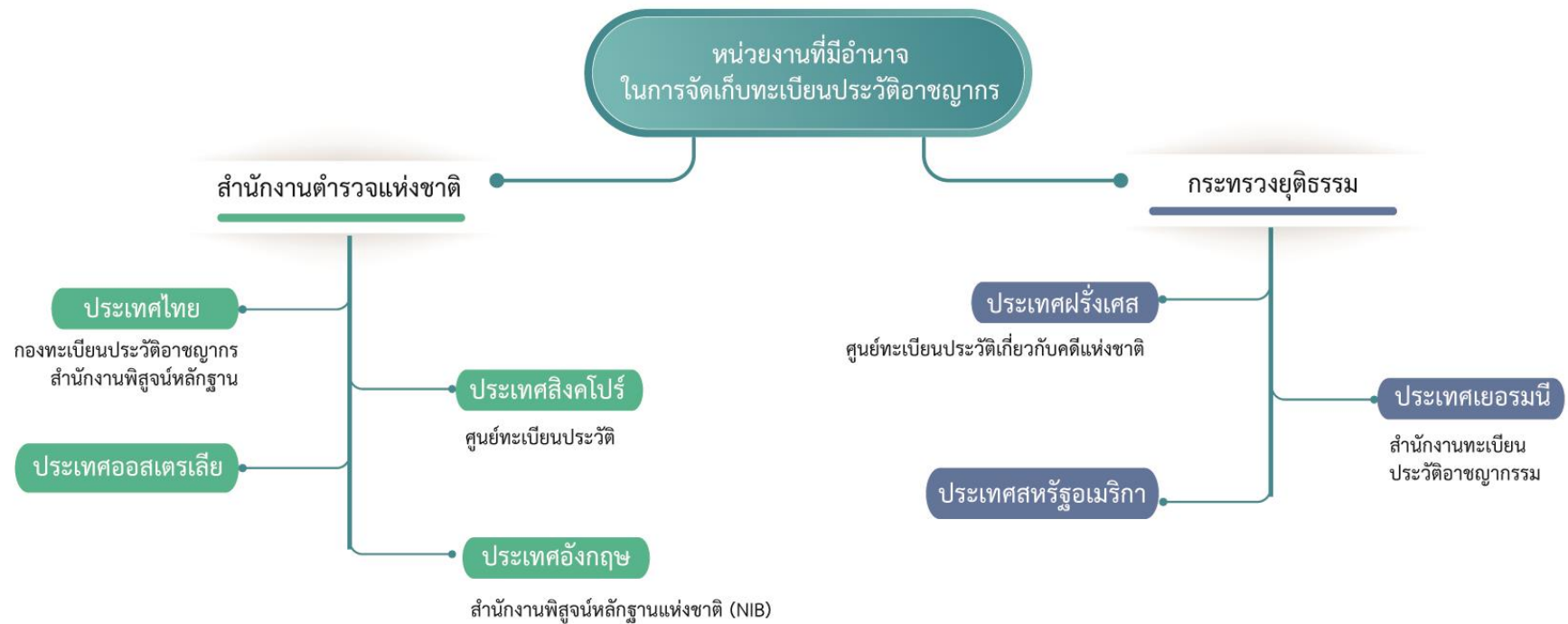

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทะเบียนประวัติอาชญากรในต่างประเทศ

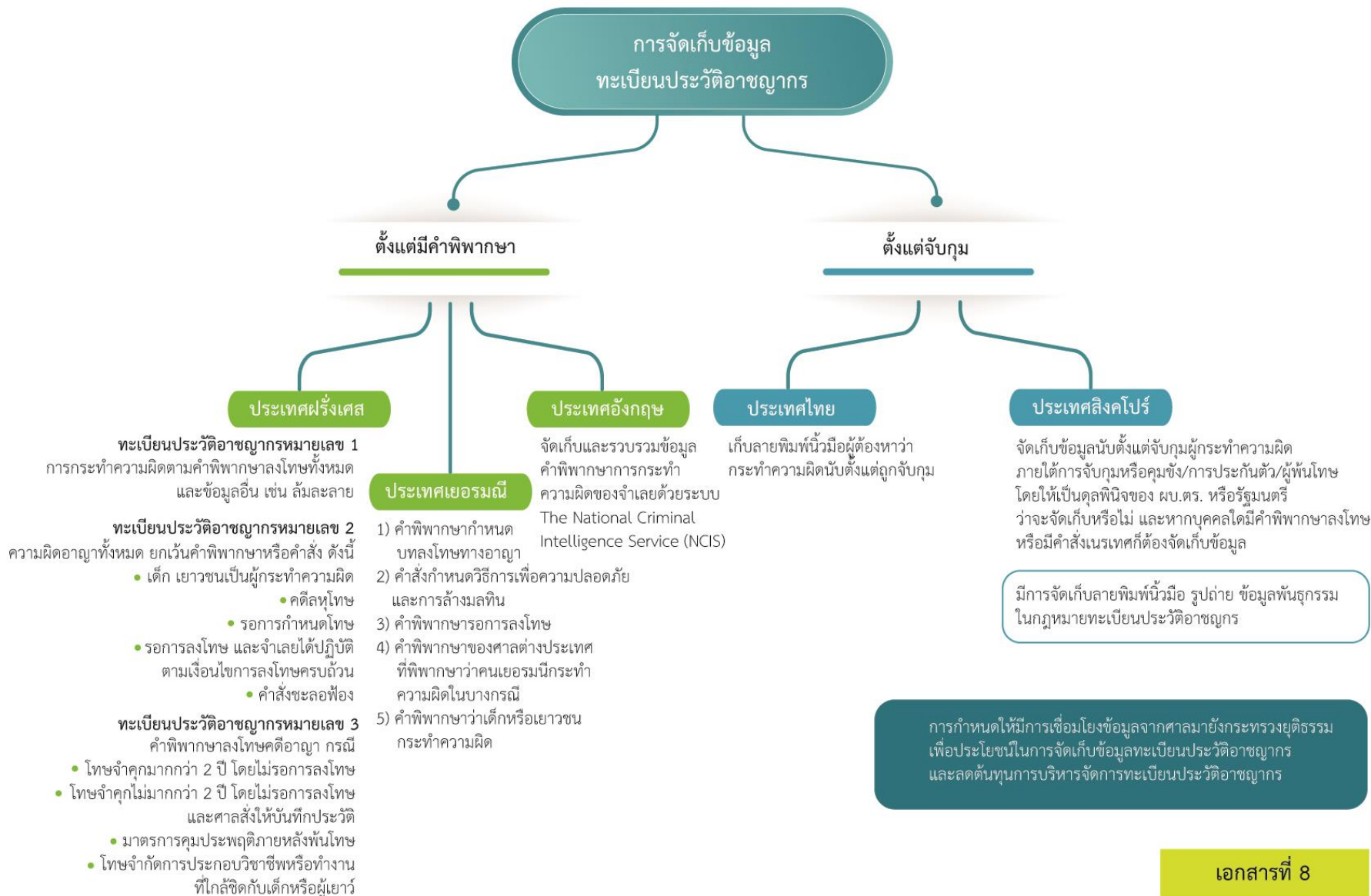
กฎหมายเฉพาะ	The Criminal Records (Clean Slate) Act 2004	Criminal Records Act 1991	Criminal Records Act R.S.C 1985	- H.R. 2065 Second Chance for Ex-Offenders Act of 2011	กฎหมายทะเบียนประวัติอาชญากรกลางและทะเบียนประวัติการกระทำผิดของเยาวชน ค.ศ. 1971 (Bundeszentralregistergesetz – BZRG)	- The Data Protection Act 1998 - Police Act 1997		Registration Of Criminals Act 2005
ประเทศ	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศแคนาดา	ประเทศสหรัฐอเมริกา	ประเทศเยอรมนี	ประเทศอังกฤษ	ประเทศฝรั่งเศส	ประเทศสิงคโปร์
ประมวลกฎหมาย				- Texas Code of Criminal Procedure - Delaware Code			Code of Criminal Procedure	
การรวมเรื่อง DNA ในกฎหมายทะเบียนประวัติอาชญากร	✗	✗	✗	✗	✗	✗	✗	✓

เอกสารที่ 6

เอกสารที่ 7

การจัดทำทะเบียนประวัติอาชญากร : หน่วยงานที่มีอำนาจในการจัดเก็บทะเบียนประวัติอาชญากร

การจัดทำทะเบียนประวัติอาชญากร : กระบวนการเริ่มจัดเก็บข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากร

การเปิดเผยข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากร

ประเทศ	ลักษณะการเปิดเผยข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากร	
	เปิดเผยแก่บุคคลโดยเฉพาะเจาะจง	เปิดเผยแก่บุคคลโดยทั่วไป
ประเทศฝรั่งเศส	1) ทะเบียนประวัติอาชญากรหมายเลข 1 เปิดเผยได้เฉพาะหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม คือ พนักงานสอบสวน อัยการและผู้พิพากษา 2) ทะเบียนประวัติอาชญากรหมายเลข 2 เปิดเผยเฉพาะพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลในด้านธุรการ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานทางปกครอง องค์กรมหาชน เพื่อประโยชน์ในการคัดเลือกเข้ารับราชการ เฉพาะกรณีที่หน่วยงานหรือบุคคลดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เข้าสู่ข้อมูล เพื่อใช้ประกอบการจ้างบุคคลที่ต้องทำงานใกล้ชิดกับเด็กหรือเยาวชน	ทะเบียนประวัติอาชญากรหมายเลข 3 ใช้เปิดเผยแก่หน่วยงาน หรือผู้มีส่วนได้เสียทั่วไปได้ทางออนไลน์หรือด้วยตนเอง โดยไม่มีค่าใช้จ่าย
ประเทศออสเตรเลีย (มลรัฐนิวเซาท์เวลส์)	1) บุคคลที่ต้องการจะประกอบอาชีพ เช่น ผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่ตำรวจ ครู ผู้ช่วยครู หรือผู้ดูแลเด็กหรือเยาวชน ต้องเปิดเผยทะเบียนประวัติของตน 2) ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการก่อนขึ้นศาล	
ประเทศนิวซีแลนด์	1) ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม 2) เกี่ยวกับการประกอบอาชีพสำคัญ เช่น ตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงแห่งชาติ	
ประเทศแคนาดา	1) เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรให้เปิดเผยในกรณีที่จะเป็นประโยชน์ในการบริหารกระบวนการยุติธรรม หรือเป็นการเปิดเผยเพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ อันเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของประเทศ 2) พบลายพิมพ์นิ้วมือที่สามารถใช้ระบุตัวบุคคลได้	
ประเทศไทย	1) เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม 2) มีกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการกำหนดให้ดำเนินการตรวจสอบประวัติ เพื่อบรรจุเข้ารับราชการ 3) กรณีอื่น ๆ ตามที่ ผบ.ตร.อนุญาต	
ประเทศสหรัฐอเมริกา	1) สามารถเปิดเผยต่อเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่บังคับใช้กฎหมายได้ 2) ศาลอนุญาตให้มีการเปิดเผยได้ 3) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมสามารถใช้ข้อมูลได้	มีการจัดทำเว็บไซต์เพื่อให้ประชาชนเข้าไปค้นหาบุคคลที่สงสัยว่าอาจจะเป็นผู้กระทำความผิดทางเพศ โดยกรอกเลขประกันสังคม หรือเลขประชาชน หรือชื่อ - สกุล ในช่องค้นหาของเว็บไซต์ (https://www.nsopw.gov)
ประเทศเยอรมนี		1) บุคคลภายนอกสามารถขอทราบหรือขอใช้ข้อมูลได้โดยการขออนุญาต และต้องเป็นผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับเจ้าของข้อมูล 2) ต้องได้รับอนุญาตจากหน่วยงานด้านกฎหมาย ให้ใช้เฉพาะในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาด้านบริหาร และการวิจัย รวมถึงการที่นายจ้างประสงค์จะทราบข้อมูลประวัติอาชญากรรมของผู้ที่จะรับเข้าทำงาน เป็นต้น

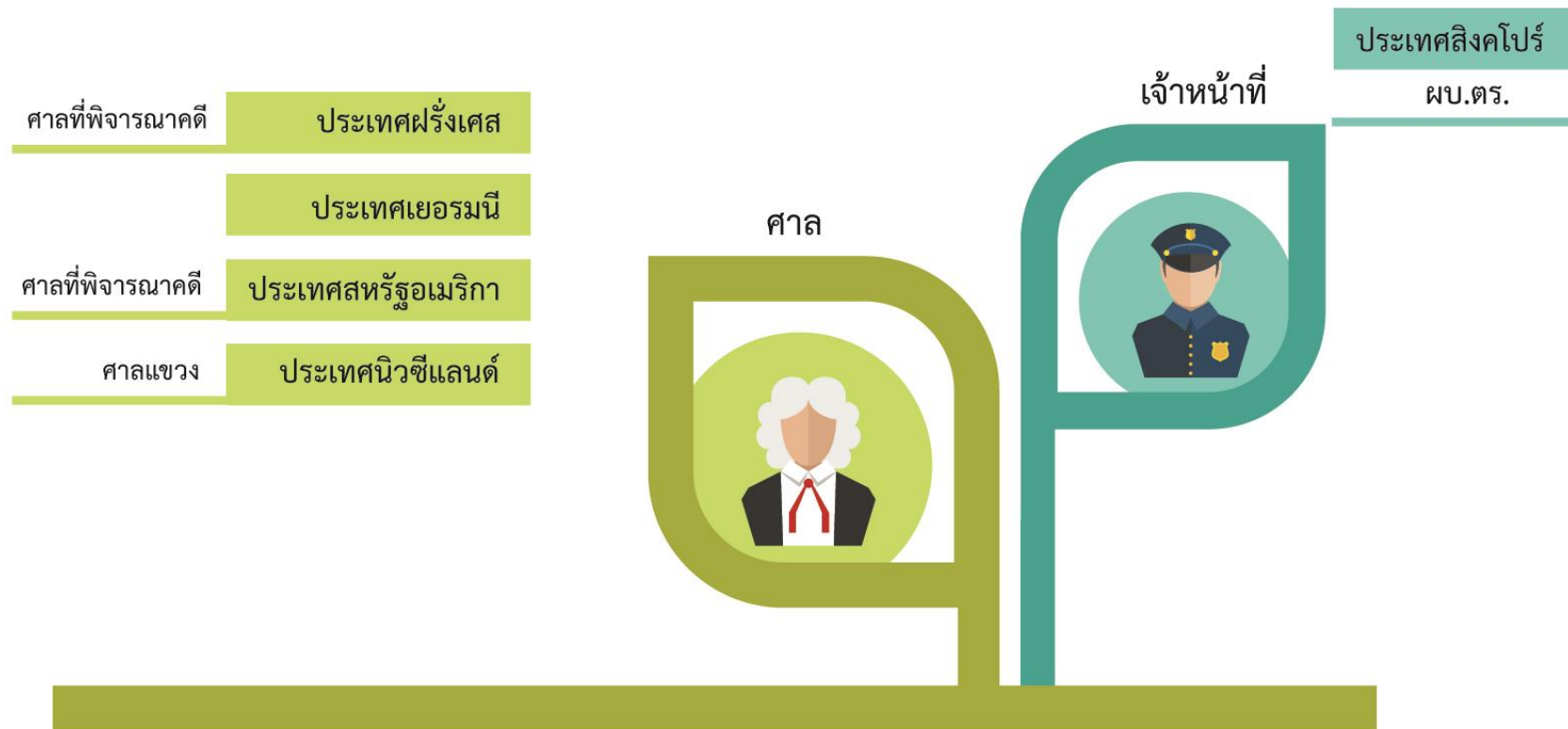
เอกสารที่ 9

การลบข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากร

ประเทศ	ลักษณะการลบข้อมูล	
	ลบโดยอัตโนมัติ	ลบโดยยื่นคำร้องขอ
ประเทศฝรั่งเศส	- คำพิพากษาลงโทษมาแล้ว 40 ปี นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา โดยบุคคลนั้นไม่ได้ไปกระทำความผิดอาญาขึ้นใหม่ - ผู้ซึ่งถูกศาลพิพากษาถึงแก่ความตาย	- คดีจำคุกตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ร้องขอได้เมื่อพ้นโทษมาแล้ว 5 ปี - คดีจำคุกไม่เกิน 10 ปี ร้องขอได้เมื่อพ้นโทษมาแล้ว 3 ปี - คดีโทษ ร้องขอได้เมื่อพ้นโทษแล้ว 1 ปี
ประเทศเยอรมนี	- พิพากษาลงโทษความผิดที่มีการปรับน้อยกว่า 90 วัน หรือจำคุกน้อยกว่า 3 เดือน หรือสำหรับเยาวชนน้อยกว่า 1 ปี (หรือ 2 ปี ถ้ามีการรอกการลงโทษ) เมื่อพ้นโทษมาแล้ว 5 ปี - พิพากษาลงโทษการกระทำความผิดของเยาวชนในความผิดอื่นๆ หรือคำพิพากษาลงโทษสำหรับการกระทำความผิดอื่นๆ ที่จำคุกน้อยกว่า 1 ปี เมื่อพ้นโทษมาแล้ว 10 ปี - การกระทำความผิดอื่นๆ เมื่อพ้นโทษมาแล้ว 15 ปี - การกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศที่ถูกจำคุกมากกว่า 1 ปี เมื่อพ้นโทษมาแล้ว 20 ปี	- เมื่อผู้กระทำความผิดเป็นชาวต่างชาติและถูกบันทึกลงไปในทะเบียนประวัติ - เมื่อผู้กระทำความผิดได้จ่ายค่าชดเชยเต็มจำนวนให้กับผู้เสียหายอย่างรวดเร็ว
ประเทศไทย	แยกออกจากระบบฐานข้อมูลประวัติอาชญากร ดังนี้ - มีหลักฐานว่าตาย - ถอนคำร้อง ถอนฟ้อง - อัยการสั่งไม่ฟ้อง - ศาลยกฟ้อง ฯลฯ	
ประเทศสิงคโปร์	- เมื่อระยะเวลาผ่านไปเป็นเวลา 5 ปีติดต่อกันแล้ว นับแต่วันที่ศาลพิพากษา และไม่ได้กระทำความผิดอีก ไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมใดๆ ไม่ถูกกักขังหรืออยู่ภายใต้การควบคุมของตำรวจ และไม่ได้ถูกควบคุมในสถาบันบำบัดยาเสพติด - ผู้กระทำความผิดที่ได้รับการลงโทษโดยชุมชน เมื่อได้ปฏิบัติตามครบถ้วนตามคำสั่ง - ผู้กระทำความผิดตาย - ข้อมูลมีอายุถึง 100 ปี	ยื่นคำร้องต่อ ผบ.ตร. โดยพิจารณาจากพฤติการณ์ของคดี รวมถึงปัจจัยต่างๆ ดังนี้ (1) ความร้ายแรงของการกระทำความผิด (2) ความร้ายแรงของคำพิพากษาที่กำหนด และ (3) ความประพฤติของผู้ยื่นคำร้องขอภายหลังศาลมีคำพิพากษา
ประเทศนิวซีแลนด์		- ต้องเป็นบุคคลที่ผ่านขั้นตอนการแก้ไขฟื้นฟูแล้ว - เป็นบุคคลที่ไม่ถูกควบคุมหรือกักขังไว้ - ต้องไม่เป็นบุคคลวิกลจริตที่อยู่ในความควบคุมดูแล - ต้องไม่ได้ถูกลงโทษในความผิดเฉพาะเจาะจง ฯลฯ
ประเทศออสเตรเลีย		บุคคลนั้นต้องกระทำความผิดอาญา ได้ถูกตัดสินลงโทษ และได้ผ่านขั้นตอนการคุมประพฤติ การตัดสินลงโทษของบุคคลนั้น ถูกยกเลิกหรือบุคคลนั้นได้รับการอภัยโทษ
ประเทศแคนาดา		ต้องเป็นบุคคลสัญชาติแคนาดาที่ถูกตัดสินลงโทษและจะต้องเป็นบุคคลที่ได้รับการอภัยโทษมาแล้ว
ประเทศสหรัฐอเมริกา		ต้องไม่เคยกระทำความผิดรุนแรง ต้องได้รับโทษจนครบถ้วนแล้ว ไม่ได้ถูกดำเนินคดีอื่นอยู่ ต้องได้รับใบรับรองการสำเร็จการศึกษาขั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ต้องได้ผ่านการบริการชุมชนเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 1 ปี

เอกสารที่ 10

การยื่นคำร้องขอหลบทะเบียนประวัติอาชญากร

การยื่นคำร้องขอหลบทะเบียนประวัติอาชญากรจะต้องยื่นต่อบุคคล/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของแต่ละประเทศ

เอกสารที่ 11

การจัดทำทะเบียนประวัติอาชญากร : การยื่นคำร้องขอหลบทะเบียนประวัติอาชญากร

ข้อมูลที่ห้ามลบ ออกจากทะเบียนประวัติอาชญากร

ประเทศสิงคโปร์

- ความผิดฐานก่อจลาจล ฆาตกรรม พยายามฆ่า เจตนาทำร้ายให้ได้รับอันตรายสาหัส การลักพาตัว การข่มขืนการปล้นทรัพย์ การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว

- การกระทำความผิดโทษจำคุกเกินกว่า 3 เดือน หรือปรับเกิน 2,000 เหรียญ

- เคยถูกควบคุมในสถาบันบำบัดยาเสพติด แล้วมากระทำความผิดภายใน 5 ปี นับแต่ถูกปล่อยออกจากสถาบันดังกล่าว
- ผู้ที่ถูกกักขังหรืออยู่ภายใต้การควบคุมของตำรวจ ในเวลาใด ๆ ก่อนมีคำพิพากษาลงโทษ

- ผู้ที่มีหมายจับแต่ยังจับกุมตัวไม่ได้
- ผู้ที่มีประวัติอาชญากรมากกว่าหนึ่งประวัติ
- ไม่ว่าจะคำพิพากษาที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์เดียวกันหรือไม่ก็ตาม

- ผู้ที่เคยมีประวัติอาชญากรแล้วเคยถูกลบไปแล้วครั้งหนึ่ง

ประเทศสหรัฐอเมริกา

มลรัฐเดอลาแวร์

- 1) ความผิดที่ไม่สามารถบังคับกลับทะเบียนประวัติได้ เช่น ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดต่อชีวิต ร่างกาย ชัดขวางการควบคุมดูแล บังคับขู่เข็ญ เป็นต้น
- 2) ความผิดที่ไม่สามารถร้องขอให้ลบทะเบียนประวัติได้ เช่น ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกฉ้อโกง ให้สินบน ให้การเท็จ เพศ ชัดขวางการควบคุมดูแล เป็นต้น

ประเทศนิวซีแลนด์

- ความผิดฐานมีเพศสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว
- ความผิดฐานเป็นผู้จัดการหรือช่วยเหลือเกี่ยวกับการจัดทัวร์ทางเพศเกี่ยวกับเด็ก
- ความผิดฐานทำให้อวัยวะเพศของผู้หญิงเกิดความเสียหาย
- ความผิดฐานแสวงหาประโยชน์ทางเพศต่อบุคคลที่มีความบกพร่องในสาระสำคัญ
- ความผิดฐานมีเพศสัมพันธ์กับเด็กผู้หญิงที่อยู่ในความดูแลหรือเด็กอายุต่ำกว่า 12 ปี
- ความผิดฐานการกระทำอนาจารกับเด็กผู้หญิงอายุต่ำกว่า 12 ปี
- ความผิดฐานมีเพศสัมพันธ์หรือกระทำอนาจารกับเด็กผู้หญิงอายุระหว่าง 12 ถึง 16 ปี
- ความผิดฐานการมีเพศสัมพันธ์อย่างรุนแรงกับผู้หญิงหรือเด็กที่มีสติไม่สมประกอบ

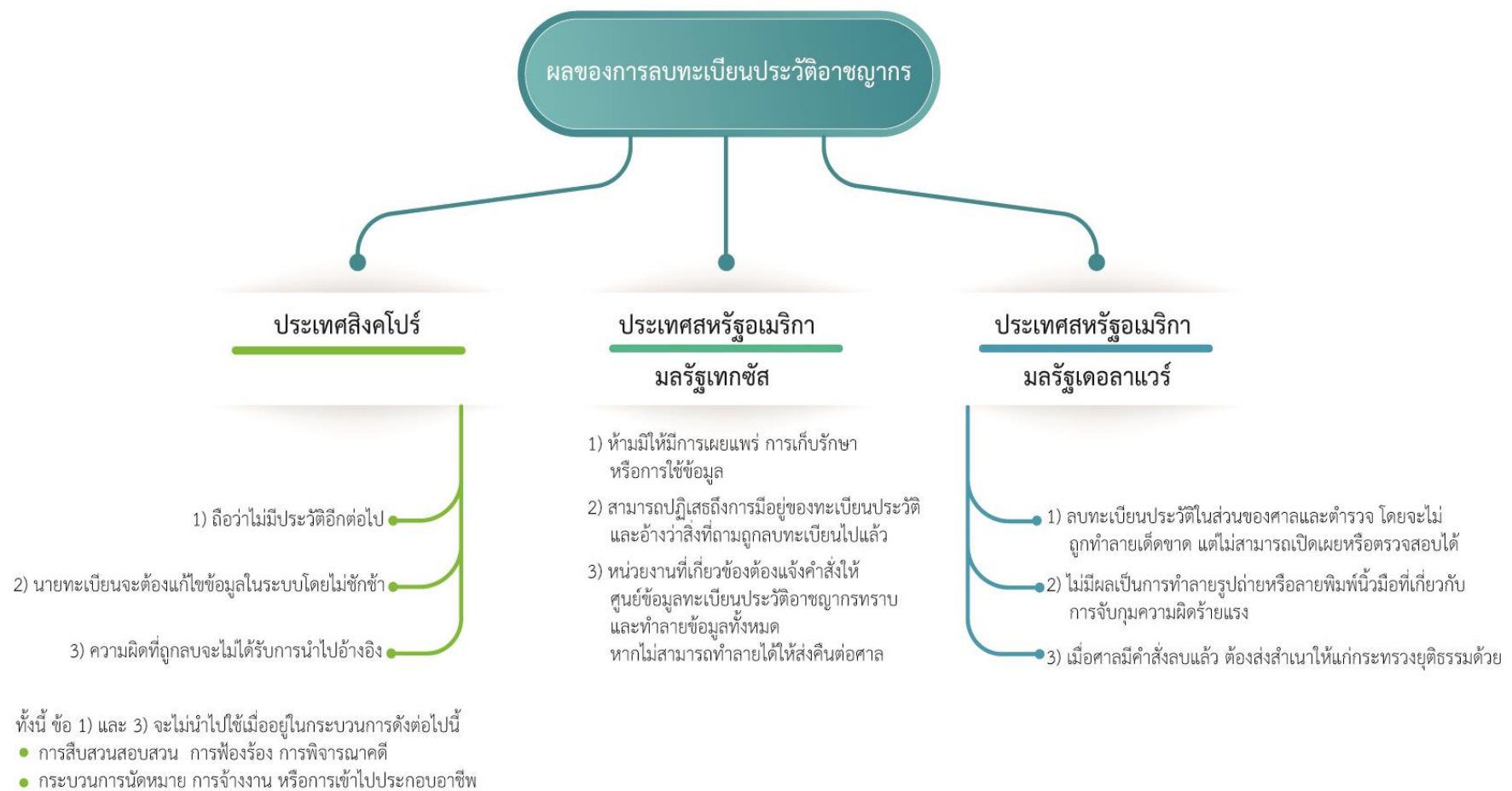
ประเทศออสเตรเลีย

มลรัฐนิวเซาท์เวลส์

- ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพร่างกาย
- ความผิดเกี่ยวกับเพศ
- การปล้นทรัพย์/การลักทรัพย์
- การปลอมแปลงเอกสารทางการเงิน/เอกสารสิทธิสำคัญ
- ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

เอกสารที่ 12

การจัดทำทะเบียนประวัติอาชญากร : ข้อมูลที่ห้ามลบออกจากทะเบียนประวัติอาชญากร

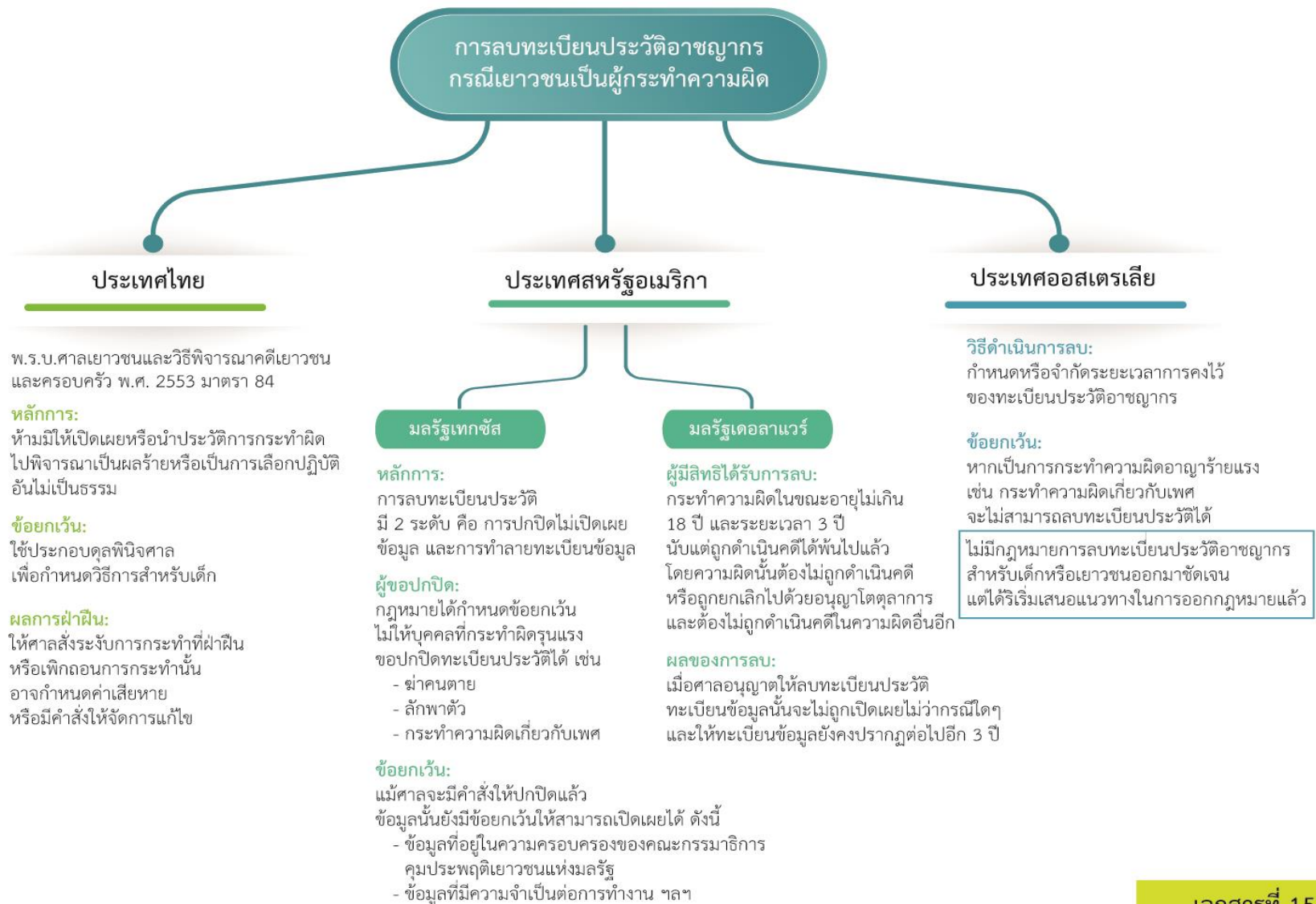
เอกสารที่ 13

การจัดทำทะเบียนประวัติอาชญากร : ผลของการลบทะเบียนประวัติอาชญากร

เอกสารที่ 14

การจัดทำทะเบียนประวัติอาชญากร : บทกำหนดโทษทะเบียนประวัติอาชญากร

เอกสารที่ 15

การจัดทำทะเบียนประวัติอาชญากร : การลอบทะเบียนประวัติอาชญากร กรณีเยาวชนเป็นผู้กระทำความผิด

เอกสารที่ ๑๖ ตารางกฎหมายเกี่ยวกับประวัติอาชญากรรม

	ประเทศไทย	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศแคนาดา	ประเทศสหรัฐอเมริกา	ประเทศเยอรมัน	ประเทศอังกฤษ	ประเทศฝรั่งเศส	ประเทศสิงคโปร์	ประเทศสวิตเซอร์แลนด์
๑. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	- ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี - พรบ.ข้อมูลข่าวสารฯ - พรบ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ พ.ศ. ๒๕๖๒ - ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	- The Criminal Records (Clean Slate) Act ๒๐๐๔	- Criminal Records Act ๑๙๙๑ - Crimes Act ๑๙๑๔	- Criminal Records Act R.S.C ๑๙๘๕	- H.R. ๒๐๖๕ Second Chance for Ex-Offenders Act of ๒๐๑๑ - The Delaware Code - Texas Code - Federal Violent Crime Control and Law Enforcement Act of 1994(Jacob Wetterling Crimes Against Children and Sexually Violent Offender Registration Act) หรือที่เรียกว่า Wetterling Act) - Megan's law	- กฎหมายทะเบียนประวัติอาชญากรกลางฯ ๑๙๗๑ (Bundeszentralregistergesetz – BZRG) - กฎหมายว่าด้วยการบริหารงานของสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ฯ (BKAG) - Federal Data Protection Act (BDSG)	- The Data Protection Act ๑๙๙๘ - Police Act ๑๙๙๗ - Sexual Offences Act ๒๐๐๓	Code of Criminal Procedure	Registration Of Criminals Act ๒๐๐๕	Swiss Criminal Code
๒. หน่วยงาน	กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยอำนาจหน้าที่กองทะเบียนประวัติอาชญากร พ.ศ. ๒๕๕๒)	กระทรวงยุติธรรม	หน่วยงานตำรวจ (Australian Federal Police)	หน่วยงานตำรวจ (Commissioner of the Royal Canadian Mounted Police)	กระทรวงยุติธรรม โดยศูนย์ข้อมูลอาชญากรแห่งชาติ (The National Crime Information Center: NCIC) ซึ่งอยู่ในสำนักงานสืบสวนสอบสวนกลาง (The Federal Bureau of Investigation: FBI) (วิทยานิพนธ์ มธบ. เรื่อง การพัฒนาทะเบียนประวัติอาชญากรรมโดย วรปาดิ สกุลไทย)	- กระทรวงยุติธรรม จัดเก็บข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศาล คดีพิพาทที่นำมาสู่ศาล - กระทรวงกิจการภายใน มีสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ซึ่งมีหน้าที่ในการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ และบูรณาการข้อมูลในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (วิทยานิพนธ์ มธบ. เรื่อง การพัฒนาทะเบียน	- สำนักงานพิสูจน์หลักฐานแห่งชาติ (NIB) โดยสำนักงานลายพิมพ์นิ้วมือแห่งชาติ (NFO) และสำนักงานทะเบียนประวัติอาชญากรแห่งชาติ (NCRO) (วิทยานิพนธ์ มธบ. เรื่อง การพัฒนาทะเบียนประวัติอาชญากรรมโดย วรปาดิ สกุลไทย)	ศูนย์ทะเบียนประวัติเกี่ยวกับคดีแห่งชาติ ดำเนินงานภายใต้กระทรวงยุติธรรม	Commissioner of Police (Registration Of Criminals Act ๒๐๐๕ มาตรา ๗)	Federal Office Of Justice (หน่วยงานสังกัดกระทรวงยุติธรรม) (Swiss Criminal Code มาตรา ๓๖๗)

	ประเทศไทย	ประเทศ นิวซีแลนด์	ประเทศ ออสเตรเลีย	ประเทศ แคนาดา	ประเทศสหรัฐอเมริกา	ประเทศเยอรมัน	ประเทศอังกฤษ	ประเทศฝรั่งเศส	ประเทศสิงคโปร์	ประเทศ สวิตเซอร์แลนด์
						ประวัติอาชญากรรมโดย วราปดี สกลไทย)				
๓. ช่วงเวลาที่ จัดเก็บ	จัดเก็บประวัติ อาชญากรรมตั้งแต่ ต้องหว่ากระทำความผิด และเมื่อ ศาลมีคำพิพากษา รวมถึงหลังจากพ้น โทษแล้ว	-	-	ทำการจัดเก็บ ข้อมูลหลังศาล มีคำพิพากษา แล้ว รวมไปถึง ในขั้นตอนการ บังคับโทษ	จัดเก็บประวัติอาชญากรรม ตั้งแต่มีการจับกุม	ทำการจัดเก็บข้อมูล ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ หลังศาลมีคำพิพากษา แล้ว	ทำการจัดเก็บ และ รวบรวมข้อมูลด้วย ระบบ The National Criminal Intelligence Service (NCIS) หลังจากศาลมีคำ พิพากษาแล้ว	ทำการจัดเก็บหลังศาลมี คำพิพากษาด้วยระบบ คอมพิวเตอร์	ทำการจัดเก็บตั้งแต่ จับกุม และเมื่อศาลมี คำพิพากษารวมถึง หลังการตัดสินให้พ้น โทษ/ปล่อยตัว	ทำการจัดเก็บ และ รวบรวมข้อมูล หลังจากศาลมีคำ พิพากษาแล้ว

	ประเทศไทย	ประเทศ นิวซีแลนด์	ประเทศ ออสเตรเลีย	ประเทศ แคนาดา	ประเทศสหรัฐอเมริกา	ประเทศเยอรมัน	ประเทศอังกฤษ	ประเทศฝรั่งเศส	ประเทศสิงคโปร์	ประเทศ สวีเดน
๔. ข้อมูล ผู้ต้องหา (ชั้นก่อนมีคำ พิพากษา)	- ลายมือ/ลายพิมพ์ นิ้วมือผู้ต้องหา - คดีอาญาทุกประเภท - เว้นแต่คดีลหุโทษ - ชื่อตัว/ชื่อรอง - ชื่อสกุล - วัน เดือน ปีเกิด - เลขประจำตัวประชาชน - ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว - อาชีพ - เชื้อชาติ สัญชาติ - ชื่อบิดา – มารดา - เพศ/อายุ - ชื่อภรรยา – สามี - รูปพรรณสัณฐาน เช่น ลักษณะทางร่างกายภายนอก เช่น ส่วนสูง ความพิการ สีผิว ตาหน้าที่ปรากฏเด่นชัด เช่น ลายสัก รอยแผลเป็น รูปร่าง รูปหน้า ผม ศีรษะ หน้าผาก คิ้ว ตา หู จมูก ปาก ฟัน คาง หนวดเครา สำเนียงเสียง ลักษณะอันน่าสังเกต และน้ำหนัก - ข้อหา/ฐานความผิด - ประวัติการกระทำความผิด - หมายเลขคดี	-	- ข้อมูลส่วนบุคคล - ลายมือ - ลายพิมพ์นิ้วมือ - ลายเท้า - ลายพิมพ์นิ้วเท้า - การบันทึกเสียง - ตัวอย่างลายมือที่ใช้เขียน - รูปถ่าย (Crimes Act ๑๙๑๔ section ๓ZJ)	-	กรณีความผิดทางเพศ - ชื่อ - ที่อยู่ - วันที่ - สถานที่เกิด - สถานที่ทำงาน - ความผิดที่กระทำ - เลขที่ประกันสังคม - ข้อมูลเกี่ยวกับสถานศึกษา - ข้อมูลยานพาหนะ - การจัดเก็บตัวอย่างดีเอ็นเอ - ภาพถ่าย - ลายนิ้วมือ (วิทยานิพนธ์ มธ เรื่อง แนวทางการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศที่เหมาะสมกับประเทศไทย โดยนางสาว สวธา สงเพชร) ความผิดอื่นๆ - จัดเก็บข้อมูลทะเบียนประวัติ (Rap Sheets) - การจับกุม - ข้อหา - การกระทำความผิด	- ข้อมูลส่วนบุคคล - ข้อมูลการกระทำความผิด - ลักษณะรูปพรรณสัณฐานของผู้กระทำความผิด - หมายเลขคดี - รายละเอียดของการกระทำความผิดที่มีการบันทึกไว้อย่างถูกต้อง - ข้อมูลเวลาและสถานที่ที่เกิดการกระทำความผิด - ลักษณะการกระทำที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา (กฎหมายทะเบียนประวัติอาชญากรกลาง ๖ ๑๙๗๑ มาตรา ๘ (๑))	- รูปพรรณ - ลายพิมพ์นิ้วมือ - คำพิพากษาก่อนหน้านั้น - ประวัติของผู้ถูกจับ (วิทยานิพนธ์ มธบ. เรื่องการพัฒนาทะเบียนประวัติอาชญากรรมโดย วรปาดิ สกุลไทย)	-	- ลายพิมพ์นิ้วมือ - รูปถ่าย - ข้อมูลอื่นๆ ของผู้กระทำความผิด - ตัวอย่างเลือด - เส้นผม - สิ่งที่กวาดออกมาจากช่องปากของ - ตัวอย่างร่างกาย รูปแบบอื่นที่รัฐมนตรีกำหนด (Registration Of Criminals Act ๒๐๐๕ ภาค ๓ และ ๔)	-

	ประเทศไทย	ประเทศ นิวซีแลนด์	ประเทศ ออสเตรเลีย	ประเทศ แคนาดา	ประเทศสหรัฐอเมริกา	ประเทศเยอรมัน	ประเทศอังกฤษ	ประเทศฝรั่งเศส	ประเทศสิงคโปร์	ประเทศ สวิตเซอร์แลนด์
	- หมายจับ/หมายค้น/หมายเรียก - ประวัติการจับกุมและวันที่จับกุม - การปล่อยตัวชั่วคราว (ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี บพทที่ ๑ ข้อ ๑.๘/ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔/แบบฟอร์มการบันทึกคำให้การผู้ต้องหา/แบบฟอร์มของกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)									
๕. วัตถุประสงค์ ในการเปิดเผย ก่อนมีคำ พิพากษา	- ใช้ประโยชน์ในหน่วยงานภายใน กระบวนการยุติธรรม สืบสวน สอบสวน การดำเนินคดี - พิจารณาคุณสมบัติ ในการประกอบ อาชีพ โดยหน่วยงาน ราชการหรือ หน่วยงานเอกชน ขอให้ตรวจสอบ ประวัติลูกจ้างของตน โดย ความยินยอม ของ ผู้ที่จะถูก	- ใช้ประโยชน์ ในหน่วยงาน ภายใน กระบวนการ ยุติธรรม สืบสวน สอบสวน การดำเนินคดี รวมถึง กระบวนการ ยุติธรรมทาง แพ่ง	- ใช้ประโยชน์ ในหน่วยงาน ภายใน กระบวนการ ยุติธรรม สืบสวน สอบสวน การดำเนินคดี	- ใช้ประโยชน์ ในหน่วยงาน ภายใน กระบวนการ ยุติธรรม สืบสวน สอบสวน การดำเนินคดี หรือเป็นการ เปิดเผยเพื่อ วัตถุประสงค์ เกี่ยวข้องกับ ความมั่นคง	- การเปิดเผยข้อมูลกระทำ ความผิดทางเพศแก่ ประชาชน (ชื่อ ที่อยู่ วันที่ และสถานที่เกิด สถานที่ ทำงาน ความผิดที่กระทำ วันที่ เลขที่ประกันสังคม สถานศึกษา ข้อมูล ยานพาหนะ การจัดเก็บ ตัวอย่างดีเอ็นเอ ภาพถ่าย ลายนิ้วมือ อายุเหยื่อ และเปิดเผยทาง https://www.nsopw.gov - ใช้ประโยชน์ในหน่วยงาน ภายในกระบวนการยุติธรรม	- ใช้ประโยชน์ใน หน่วยงานภายใน กระบวนการยุติธรรม สืบสวน สอบสวน การดำเนินคดี	- ใช้ประโยชน์ใน หน่วยงานภายใน กระบวนการ ยุติธรรม สืบสวน สอบสวน การดำเนินคดี	- ใช้ประโยชน์ใน หน่วยงานภายใน กระบวนการยุติธรรม สืบสวน สอบสวน การดำเนินคดี	- ใช้ประโยชน์ใน หน่วยงานภายใน กระบวนการยุติธรรม สืบสวน สอบสวน การดำเนินคดี	- ใช้ประโยชน์ใน หน่วยงานภายใน กระบวนการ ยุติธรรม สืบสวน สอบสวน การดำเนินคดี

	ประเทศไทย	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศแคนาดา	ประเทศสหรัฐอเมริกา	ประเทศเยอรมัน	ประเทศอังกฤษ	ประเทศฝรั่งเศส	ประเทศสิงคโปร์	ประเทศสวิตเซอร์แลนด์
	ตรวจสอบจะเปิดเผยให้ในทุกรณี (ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี บทที่ ๓ ข้อ ๔)			ปลอดภัยของประเทศ	สืบสวน สอบสวน การดำเนินคดี (วิทยานิพนธ์ มธ เรื่อง แนวทางการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศที่เหมาะสมกับประเทศไทย โดยนางสาวสวธา สงเพชร)					
๖. ข้อมูลชั้นหลังมีคำพิพากษา	- เลขคดี - ชื่อผู้ต้องหา - หมายเลขสารบบลายพิมพ์นิ้วมือ - ชื่อหา - วันเดือนปีที่จับกุม - ผลคดี/คำสั่ง - ศาล - วันพิพากษา (ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี)	- คำพิพากษา	- คำพิพากษา	- ชื่อสกุล - วันเกิด - ที่อยู่ล่าสุด - คำพิพากษา - ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคำตัดสินของศาล	- คำพิพากษา	- คำพิพากษา - คำสั่งกำหนดวิธีการเพื่อความปลอดภัยและการล้างมลทิน - คำพิพากษารอการลงโทษ - คำพิพากษาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิด (บทความการปฏิรูปทะเบียนประวัติอาชญากรกับแนวคิดการกำหนดโทษให้เหมาะสมกับผู้กระทำความผิด (Individualization) โดย ปกป้อง ศรีสนิท)	- คำพิพากษา	การจัดเก็บข้อมูลทะเบียนประวัติ มี ๓ ระดับ ได้แก่ - ทะเบียนประวัติอาชญากรหมายเลข ๑ เป็นเอกสารที่มีความสมบูรณ์ที่สุด จะบันทึกประวัติการกระทำ ความผิด และคำพิพากษาลงโทษผู้กระทำผิดทั้งหมด - ทะเบียนประวัติอาชญากรหมายเลข ๒ เป็นการบันทึกคำพิพากษาว่าผู้กระทำมีความผิดอาญาทั้งหมด ยกเว้นพิพากษาว่าเด็กเยาวชนเป็นผู้กระทำความผิด/คดีทุโทษ/รอการกำหนดโทษ/รอการลงโทษ และจำเลยได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขการลงโทษ/คำสั่งชะลอฟ้อง - ทะเบียนประวัติอาชญากรหมายเลข ๓ ๑. คำพิพากษาลงโทษคดีอาญาสำหรับ	หลังจากศาลพิพากษาจะมีการจัดเก็บ ดังนี้ - ลายพิมพ์นิ้วมือ - รูปถ่าย - ข้อมูลอื่นๆ ของผู้กระทำความผิด - คำพิพากษาลงโทษผู้กระทำความผิด หลังการตัดสินให้พ้นโทษ/ปล่อยตัว มีการจัดเก็บ ดังนี้ - ลายพิมพ์นิ้วมือ - รูปถ่าย/ข้อมูลอื่นๆ ของผู้กระทำความผิด เช่น - เพศ - อายุ - ลักษณะทางร่างกายภายนอก - ความสูง - ตาหนิที่ปรากฏเด่นชัด และข้อมูลอื่นๆ ที่ระบุอัตลักษณ์ของผู้กระทำความผิด	- คำพิพากษา - คำพิพากษาต่างประเทศ - ข้อมูลอื่นๆ - คำพิพากษาลงโทษกรณีเด็กและเยาวชนกรณีดังต่อไปนี้ - ให้คุมขังเด็กและเยาวชน - การตกลงยินยอมในสถาบันรักษาความปลอดภัย - ให้เข้ารับการบำบัด - มีคำสั่งห้ามทำกิจกรรมใด หรือห้ามติดต่อสื่อสารและมีคำสั่งให้แยกเด็กและเยาวชนออก (Swiss Criminal Code มาตรา ๓๖๖)

	ประเทศไทย	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศแคนาดา	ประเทศสหรัฐอเมริกา	ประเทศเยอรมัน	ประเทศอังกฤษ	ประเทศฝรั่งเศส	ประเทศสิงคโปร์	ประเทศสวิตเซอร์แลนด์
								โทษจำคุกมากกว่า ๒ ปี โดยไม่รอการลงโทษ ๒. คำพิพากษา ลงโทษคดีอาญาสำหรับ โทษจำคุกไม่มากกว่า ๒ ปี โดยไม่รอการลงโทษ และศาลสั่งให้บันทึก ประวัติไว้ในเอกสารนี้ ๓. มาตรการคุมประพฤติภายหลัง พ้นโทษ และโทษจำกัด การประกอบวิชาชีพ หรือทำงานที่ใกล้ชิด กับเด็กหรือผู้เยาว์ (Code of Criminal Procedure มาตรา) ๗๗๔ ๗๗๕ และ ๗๗๗)	(Registration Of Criminals Act ๒๐๐๕ มาตรา ๑๑)	
๗. การเปิดเผยข้อมูล หลังมีคำพิพากษา	- พิจารณาคคุณสมบัติ ในการประกอบ อาชีพโดยหน่วยงาน ราชการหรือ หน่วยงานเอกชน ขอให้ตรวจสอบ ประวัติลูกจ้างของตน โดยความยินยอม ของผู้ที่จะถูก ตรวจสอบจะเปิดเผย ให้ในทุกกรณี (ระเบียบสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติว่า ด้วยประมวลระเบียบ การตำรวจไม่เกี่ยวกับ คดี บทที่ ๓ ข้อ ๔)	- พิจารณาคคุณสมบัติใน การประกอบ อาชีพ เช่น ตำแหน่งที่ เกี่ยวข้องกับ ความมั่นคง แห่งชาติ ผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่ ตำรวจ พนักงานดับเพลิง เจ้าพนักงาน คุมประพฤติ ตลอดจน เจ้าหน้าที่ใน	- พิจารณาคคุณสมบัติใน การประกอบ อาชีพ เช่น ผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่ ตำรวจ ครู ผู้ช่วยครู หรือ ผู้ดูแลเด็กหรือ เยาวชน ต้องเปิดเผย ทะเบียน ประวัติของตน เพราะข้อมูล ในทะเบียน ประวัติเป็น สิ่งจำเป็นใน	- ใช้ประโยชน์ ในหน่วยงาน ภายใน กระบวนการ ยุติธรรม สืบสวน สอบสวน การดำเนินคดี (Criminal Records Act R.S.C ๑๙๘๕ Sec. ๖/ วิทยาลัยพจน์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย เรื่อง การนำ	- การเปิดเผยข้อมูลกระทำ ความผิดทางเพศแก่ ประชาชน (ชื่อ ที่อยู่ วันที่ และสถานที่เกิด สถานที่ ทำงาน ความผิดที่กระทำ วันที่ เลขที่ประกันสังคม สถานศึกษา ข้อมูล ยานพาหนะ การจัดเก็บ ตัวอย่างดีเอ็นเอ ภาพถ่าย ลายนิ้วมือ และเปิดเผยทาง https://www.nsopw.gov - ใช้ประโยชน์ในหน่วยงาน ภายในกระบวนการยุติธรรม สืบสวน สอบสวน การดำเนินคดี - การออกใบอนุญาต ครอบครองอาวุธปืน	- บุคคลภายนอก สามารถขอทราบหรือ ขอใช้ข้อมูลได้โดย จะต้องได้รับความ ยินยอมของเจ้าของ ข้อมูล (The General Data protection Regulation (GDPR))	- การเปิดเผย ข้อมูลกระทำ ความผิดทางเพศ - วันเดือนปีเกิด - หมายเลข ประกันสังคม - ชื่อ หรือชื่ออื่นๆ ที่ใช้ - ที่อยู่อาศัยเป็น หลักแหล่งหรือที่ พบผู้กระทำผิดได้ ปกติ และเปิด https://www.People-Records.co.uk	๑) ทะเบียนประวัติ อาชญากรหมายเลข ๑ ข้อมูลประเภทนี้จะ สามารถนำมาใช้เปิดเผย ได้ เฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้อง ในชั้นพิจารณาคดีของ ศาลเท่านั้น คือ พนักงานสอบสวน อัยการและผู้พิพากษา ๒) ทะเบียนประวัติ อาชญากรหมายเลข ๒ เปิดเผยแก่เฉพาะ พนักงานเจ้าหน้าที่ของ ศาลในด้านธุรการ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน ทางปกครอง องค์กร มหาชน เพื่อประโยชน์	- ห้ามเปิดเผยข้อมูล ใดๆ เกี่ยวกับข้อมูล คำพิพากษามี ความผิด หากข้อมูล นั้นไม่ได้ถูกจัดเก็บใน ระบบทะเบียนประวัติ อาชญากร (Registration Of Criminals Act ๒๐๐๕ มาตรา ๗F)	- พิจารณาคคุณสมบัติในการ ประกอบอาชีพ หรือใช้สำหรับการ ทำกิจกรรมอื่นๆ ซึ่งโดยปกติต้อง ติดต่อกับผู้เยาว์ หรือเป็นบุคคลที่ มี ความเสี่ยงภัย หรือ บุคคลที่เป็น ผู้ดำเนินการจัด กิจกรรม (Swiss Criminal Code มาตรา ๓๗๑)

	ประเทศไทย	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศแคนาดา	ประเทศสหรัฐอเมริกา	ประเทศเยอรมัน	ประเทศอังกฤษ	ประเทศฝรั่งเศส	ประเทศสิงคโปร์	ประเทศสวิตเซอร์แลนด์
	- ใช้ประโยชน์ในหน่วยงานภายในกระบวนการยุติธรรมสืบสวน สอบสวน การดำเนินคดี - ห้ามมิให้มีการเปิดเผย กฎหมายว่าด้วยศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว/กฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด (ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี บทที่ ๔ ข้อ ๔)	การรักษาความปลอดภัย - ใช้ประโยชน์ในหน่วยงานภายในกระบวนการยุติธรรมสืบสวน การดำเนินคดี (วิทยานิพนธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง การนำรูปแบบกระบวนการและนโยบายในการลบทะเบียนประวัติอาชญากรมาใช้ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทย โดยนางสาวจงสวัสดิ์ พิสิฐพันธ์/ The Criminal Records	การพิจารณาเกี่ยวกับคุณสมบัติในการประกอบอาชีพ - ใช้ประโยชน์ในหน่วยงานภายในกระบวนการยุติธรรมสืบสวน การดำเนินคดี (วิทยานิพนธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง การนำรูปแบบกระบวนการและนโยบายในการลบทะเบียนประวัติอาชญากรมาใช้ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทย โดยนางสาวจงสวัสดิ์ พิสิฐพันธ์/ Criminal Records	รูปแบบกระบวนการและนโยบายในการลบทะเบียนประวัติอาชญากรมาใช้ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทย โดยนางสาวจงสวัสดิ์ พิสิฐพันธ์	- พิจารณาคุณสมบัติในการประกอบอาชีพ เกี่ยวกับเด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการ สถาบันการเงิน หน่วยงานรักษาความปลอดภัย (Security Clearance Information Act) (วิทยานิพนธ์ มธบ. เรื่อง การพัฒนาทะเบียนประวัติอาชญากรรมโดย วรปาดิ สกุลไทย)		(วิทยานิพนธ์ มธ เรื่อง แนวทางการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศที่เหมาะสมกับประเทศไทย โดยนางสาวสวธาสงเพชร)	ในการคัดเลือกเข้ารับราชการ เฉพาะกรณีที่เกี่ยวข้องงานหรือบุคคลดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เข้าดูข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการจ้างบุคคลที่ต้องทำงานใกล้ชิดกับเด็กหรือเยาวชน ๓) ทะเบียนประวัติอาชญากรหมายเลข ๓ นำมาใช้เปิดเผยแก่หน่วยงาน หรือผู้มีส่วนได้เสียทั่วไปได้ (วิทยานิพนธ์ มธบ. เรื่องการพัฒนาทะเบียนประวัติอาชญากรรมโดย วรปาดิ สกุลไทย/บทความการปฏิรูปทะเบียนประวัติอาชญากรกับแนวคิดการกำหนดโทษให้เหมาะสมกับผู้กระทำ ความผิด (Individualization) โดย ปกป้อง ศรีสนิท)	- บุคคลภายนอกสามารถขอทราบหรือขอใช้ข้อมูลได้ โดยจะต้องได้รับความยินยอมของเจ้าของข้อมูล The General Data protection Regulation (GDPR)	

	ประเทศไทย	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศแคนาดา	ประเทศสหรัฐอเมริกา	ประเทศเยอรมัน	ประเทศอังกฤษ	ประเทศฝรั่งเศส	ประเทศสิงคโปร์	ประเทศสวิตเซอร์แลนด์
		(Clean Slate) Act ๒๐๐๔ (มาตรา ๑๙)	Act ๑๙๙๑ มาตรา ๑๕)							
๘. การไม่เปิดเผยข้อมูลอัตโนมัติ	กำหนดให้มีการคัดแยกหรือทำลาย ดังนี้ ๑. มีหลักฐานแน่ชัดว่าตาย ๒. ได้ถอนคำร้องทุกข์/ถอนฟ้องหรือยอมความกันโดยถูกต้องตามกฎหมาย ๓. อัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง ๔. ศาลยกฟ้องหรือไม่ประทับฟ้อง ๕. แผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องหาที่จัดเก็บไว้ในสารบบ ซึ่งภายหลังมีเอกสารหลักฐานยืนยันว่าไม่ได้เป็นผู้ต้องหา เป็นต้น (ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี บพที่ ๔ ข้อ ๑)	-	-	-	-	- ๕ ปี สำหรับการพิพากษาลงโทษทุกความผิดที่มีการปรับน้อยกว่า ๙๐ วัน หรือถูกจำคุกน้อยกว่า ๓ เดือน หรือสำหรับเยาวชนน้อยกว่า ๑ ปี (หรือ ๒ ปีถ้ามีการรอการลงโทษ) - ๑๐ ปี สำหรับการพิพากษาลงโทษในการกระทำความผิดของเยาวชนในความผิดอื่นๆ หรือคำพิพากษาลงโทษสำหรับการกระทำความผิดอื่นๆ ที่จำคุกน้อยกว่า ๑ ปี ๓. ๑๕ ปี สำหรับการกระทำความผิดอื่นๆ ๔. ๒๐ ปี สำหรับการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศที่ถูกจำคุกมากกว่า ๑ ปี (กฎหมายทะเบียนประวัติอาชญากรกลางฯ ๑๙๗๑ มาตรา ๔๖ (๑))	- บันทึกข้อมูลทั่วไปของผู้ต้องขังที่ต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกตั้งแต่ ๓ เดือนขึ้นไป ให้ทำลายข้อมูลนั้นเมื่อพ้นกำหนด ๑ ปี นับแต่วันปล่อยตัวผู้นั้น - แต่ถ้าผู้ต้องขังเป็นผู้ต้องคำพิพากษาให้จำคุกตลอดชีวิต หรือผู้ต้องขังที่ต้องใช้วิธีการคุมขังแบบพิเศษ ให้ทำลายข้อมูลนั้นเมื่อพ้นกำหนด ๖ ปีนับแต่วันปล่อยตัวผู้นั้น (The Data Protection Act ๑๙๙๘)	- คำพิพากษาล่วงเลยมา ๔๐ ปี นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา โดยบุคคลนั้นไม่ได้ไปกระทำความผิดอาญาขึ้นใหม่ - ผู้ซึ่งถูกศาลพิพากษาถึงแก่ความตาย (วิทยานิพนธ์ มธบ. เรื่องการพัฒนาระเบียบวิธีอาชญากรรมโดย วรปาดิ สกุสไทย/ Code of Criminal Procedure มาตรา ๗๖๙)	- เมื่อระยะเวลาผ่านไปเป็นเวลา ๕ ปี ติดต่อกันแล้ว นับแต่วันที่พ้นจากการบังคับโทษ และไม่ได้กระทำความผิดอีก/ไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม/ ไม่ถูกกักขังหรืออยู่ภายใต้การควบคุมของตำรวจ /ไม่ได้ถูกควบคุมในสถาบันบำบัดยาเสพติด - กรณีที่บุคคลใดตาย - บุคคลมีอายุถึง ๑๐๐ ปี (Registration Of Criminals Act ๒๐๐๕ มาตรา ๗B/ ๑๓H)	- คำพิพากษาให้คุมขังตั้งแต่ ๕ ปี ให้ไม่เปิดเผยข้อมูลเมื่อพ้นระยะเวลา ๒๐ ปี - คำพิพากษาให้คุมขังตั้งแต่ ๑ ถึง ๔ ปี ให้ไม่เปิดเผยข้อมูลเมื่อพ้นระยะเวลา ๑๕ ปี - คำพิพากษาให้คุมขังน้อยกว่า ๑ ปี ให้ไม่เปิดเผยข้อมูลเมื่อพ้นระยะเวลา ๑๐ ปี - คำพิพากษาที่เกี่ยวข้องกับการใช้มาตรการบำบัด โดยจะให้มีการไม่เปิดเผยข้อมูลเมื่อพ้นระยะเวลา ๑๕ ปี นับตั้งแต่เข้ารับการบำบัด ๑๐ ปี

	ประเทศไทย	ประเทศ นิวซีแลนด์	ประเทศ ออสเตรเลีย	ประเทศ แคนาดา	ประเทศสหรัฐอเมริกา	ประเทศเยอรมัน	ประเทศอังกฤษ	ประเทศฝรั่งเศส	ประเทศสิงคโปร์	ประเทศ สวิตเซอร์แลนด์
										- คำพิพากษาให้ขับไล่เมื่อเวลาผ่านพ้นไป ๑๐๐ ปี นับตั้งแต่วันเกิด (Swiss Criminal Code มาตรา ๓๖๙)
๙. การไม่เปิดเผยข้อมูลโดยการร้องขอ	กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล กำหนดให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ดำเนินการลบ หรือทำลายหรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ เมื่อ - ข้อมูลหมดความจำเป็น - เจ้าของข้อมูลถอนความยินยอม/ - เจ้าของข้อมูลคัดค้าน - ข้อมูลได้ถูกเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (พรบ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มาตรา ๓๓)	กำหนดหลักเกณฑ์ในการร้องขอไม่เปิดเผยกรณีบุคคล ดังต่อไปนี้ - ต้องเป็นบุคคลที่ผ่านขั้นตอนการแก้ไขฟื้นฟู ครบตามระยะเวลาที่กำหนด - เป็นบุคคลที่ไม่ถูกควบคุมหรือกักขังไว้ - ต้องไม่เป็นบุคคลวิกลจริต ที่อยู่ในความควบคุมดูแล - ต้องไม่ได้ถูกลงโทษใน ความผิดเกี่ยวกับเพศ - ในกรณีที่มีโทษปรับ	กำหนดหลักเกณฑ์ในการร้องขอไม่เปิดเผยกรณีบุคคล ดังต่อไปนี้ - บุคคลนั้น ต้องกระทำความผิดอาญา - ได้ถูกตัดสินลงโทษและได้ผ่านขั้นตอนการคุมประพฤติ - ยกฟ้องหรือบุคคลนั้นได้รับการอภัยโทษ (วิทยานิพนธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง การนำรูปแบบ กระบวนการ และ นโยบาย ในการลบทะเบียน	กำหนดหลักเกณฑ์ในการร้องขอไม่เปิดเผย ดังต่อไปนี้ - ต้องเป็นบุคคลสัญชาติแคนาดาที่ถูกตัดสินลงโทษ - จะต้องเป็นบุคคลที่ได้รับ การอภัยโทษ มาแล้ว - ต้องเป็นผู้มีความประพฤติ ดี และไม่ได้กระทำความผิดทางอาญาอื่นใดอีก - ต้องผ่านการอบรมแก้ไขฟื้นฟูให้เป็นพลเมืองดีของสังคม (วิทยานิพนธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	กำหนดหลักเกณฑ์ในการร้องขอไม่เปิดเผยทะเบียนประวัติกรณีบุคคลดังต่อไปนี้ - ต้องไม่ถูกบังคับโทษหรือมีข้อกล่าวหาใดๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดอาญาร้ายแรง - ต้องได้รับการปล่อยตัว และบุคคลนั้นไม่มีข้อกล่าวหาใดๆ อีก - ต้องไม่ถูกศาลตัดสินให้ลงโทษในการกระทำความผิดอาญาร้ายแรง ภายในระยะ ๕ ปี นับแต่วันที่ถูกจับกุม (วิทยานิพนธ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง การนำรูปแบบ กระบวนการ และ นโยบายในการไม่เปิดเผยทะเบียนประวัติ อาชญากรมาใช้ใน กระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยโดย นางสาวจงสวัสดิ์ พิสิฐพันธ์) ทั้งนี้ ในมลรัฐเดอลาแวร์ ได้กำหนดฐานความผิดที่เปิดเผยทะเบียน	-	-	กำหนดหลักการเกี่ยวกับการล้างมลทิน ดังนี้ - หากเป็นคดีประเภท Crime (จำคุกตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไป) ผู้พ้นโทษสามารถร้องขอต่อศาลให้ไม่เปิดเผยทะเบียนประวัติได้เมื่อพ้นโทษมาแล้ว ๕ ปี - หากเป็นคดีประเภท délit (จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี) ผู้พ้นโทษสามารถร้องขอต่อศาลให้ไม่เปิดเผยประวัติได้เมื่อพ้นโทษมาแล้ว ๓ ปี - หากเป็นคดีประเภท contravention (ลหุโทษที่มีแต่โทษปรับและจำกัดสิทธิ) สามารถร้องขอให้ไม่เปิดเผยได้เมื่อพ้นโทษแล้ว ๑ ปี บทความการปฏิรูปทะเบียนประวัติอาชญากรกับแนวคิดการกำหนดโทษให้เหมาะสมกับผู้กระทำ	ผู้มีประวัติยื่นคำร้องขอต่อผู้บัญชาการตำรวจเพื่อให้ทะเบียนประวัติของตน ซึ่งจะพิจารณาจากพฤติการณ์ของคดี รวมถึงปัจจัยต่างๆ ดังนี้ - ความร้ายแรงของการกระทำความผิด - ความร้ายแรงของคำพิพากษาที่กำหนดสำหรับความผิดที่กระทำความผิด และ - ความประพฤติของผู้ยื่นคำร้องขอ ภายหลังศาลมีคำพิพากษา (Registration Of Criminals Act ๒๐๐๕ มาตรา ๗D) - ให้เปิดเผยข้อมูลประวัติได้หาก บุคคลที่กระทำความผิดฐานความผิดฐานก่อ จลาจล ฆาตกรรม พยายามฆ่า เจตนา	-

	ประเทศไทย	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศแคนาดา	ประเทศสหรัฐอเมริกา	ประเทศเยอรมัน	ประเทศอังกฤษ	ประเทศฝรั่งเศส	ประเทศสิงคโปร์	ประเทศสวิตเซอร์แลนด์
		จะต้องชำระค่าปรับหรือค่าสินไหมทดแทนแล้ว - ต้องไม่ถูกตัดสิทธิในการครอบครองหรือได้มาซึ่งใบอนุญาตขับขี่ (ยื่นคำร้องขอต่อศาลแขวง) (วิทยานิพนธ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง การนำรูปแบบกระบวนการและแนวนโยบายในการลงทะเบียนประวัติอาชญากรมาใช้ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทย โดยนางสาวจงสวัสดิ์ พิสิฐพันธ์)	ประวัติอาชญากรมาใช้ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทย โดยนางสาวจงสวัสดิ์ พิสิฐพันธ์)	เรื่อง การนำรูปแบบกระบวนการและแนวนโยบายในการลงทะเบียนประวัติอาชญากรมาใช้ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทย โดยนางสาวจงสวัสดิ์ พิสิฐพันธ์)	ประวัติได้ เช่น ความผิดเกี่ยวกับเพศอันเป็นความผิดชีวิตร่างกาย ขัดขวางการควบคุมดูแล บังคับขู่脅 เป็นต้น (Delaware Code. Title ๑๑ Chapter ๔๓ Subchapter ๗ Sec ๔๓๗๖)			ความผิด (Individualization) โดย ปกป้อง ศรีสนิท)	ทำร้ายให้ได้รับอันตรายสาหัส การลักพาตัว การข่มขืน การปล้นทรัพย์ การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว เป็นต้น (Registration Of Criminals Act ๒๐๐๕ มาตรา ๗C)	

เอกสารที่ ๑๗ กฎหมายที่กำหนดลักษณะต้องห้ามไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ มี ๓ ลักษณะ คือ

ลักษณะที่ ๑ กฎหมายที่กำหนดลักษณะต้องห้ามในการประกอบอาชีพข้าราชการ/ กำหนดลักษณะต้องห้ามในการเป็นประธานกรรมการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ หรือเลขาธิการในคณะกรรมการชุดต่างๆ หรือลักษณะต้องห้ามคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ปรากฏในกฎหมายฉบับต่างๆ ดังนี้

- ข้าราชการ

- ๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๓๖ ข (๗))
- ๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ (มาตรา ๓๐ (๑๐))
- ๓) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๓ (มาตรา ๒๖ (๙))
- ๔) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ (มาตรา ๔๙ ข (๕))
- ๕) พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ (มาตรา ๔๘ (๖)) โดยไปปรากฏลักษณะต้องห้ามในกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒ (๔)
- ๖) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ (มาตรา ๓๗ ข (๗))
- ๗) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๔ (มาตรา ๔๓ ข (๕))
- ๘) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ (มาตรา ๙ (๗))
- ๙) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ (มาตรา ๗ ข (๗))

- กฎหมายที่กำหนดลักษณะต้องห้ามในการเป็นประธานกรรมการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ หรือเลขาธิการในคณะกรรมการชุดต่างๆ หรือลักษณะต้องห้ามคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง และอื่นๆ ดังนี้

- ๑) พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ (มาตรา ๒๑ (๔))
- ๒) พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ (มาตรา ๑๔ (๓))
- ๓) พระราชบัญญัติกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ พ.ศ. ๒๕๕๘ (มาตรา ๑๘ (ข)(๕))
- ๔) พระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๕๒ (มาตรา ๒๖ (๕))
- ๕) พระราชบัญญัติกองทุนยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ (มาตรา ๑๔ (๘))
- ๖) พระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ (มาตรา ๑๘ (๔))
- ๗) พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๑๕ (๔))
- ๘) พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ (มาตรา ๗๑ (๔))
- ๙) พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ (มาตรา ๑๐ (๒))
- ๑๐) พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๒๑ (๕))
- ๑๑) พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ (มาตรา ๑๗ (๒) (๓))
- ๑๒) พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ (มาตรา ๒๐ (๔))
- ๑๓) พระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. ๒๕๖๑ (มาตรา ๖ (๖))
- ๑๔) พระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๕๘ (มาตรา ๘ (๕))
- ๑๕) พระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๘ (๕))
- ๑๖) พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ (มาตรา ๖ (๗))
- ๑๗) พระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๗ (มาตรา ๒๕/๗ (๕))
- ๑๘) พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๙ (๙) (๑๐))
- ๑๙) พระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๗ (๓))

- ๒๐) พระราชบัญญัติการให้บริการด้านนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๙ (มาตรา ๑๑ (ข) (๖))
- ๒๑) พระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖ (มาตรา ๑๐ (๓))
- ๒๒) พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ (มาตรา ๒๐ (๗))
- ๒๓) พระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ (มาตรา ๙ (๒))
- ๒๔) พระราชบัญญัติธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ (มาตรา ๑๕ (๓))
- ๒๕) พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๔๙ (มาตรา ๑๒/๒ (๔))
- ๒๖) พระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ (มาตรา ๒๒ (๓))
- ๒๗) พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๙ (มาตรา ๑๕ (๓))
- ๒๘) พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (มาตรา ๑๘ (๓))
- ๒๙) พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ (มาตรา ๗ ข. (๓))
- ๓๐) พระราชบัญญัตินโยบายการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ (มาตรา ๕ (๔))
- ๓๑) พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๖ (๓))
- ๓๒) พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ (มาตรา ๑๓ (๒))
- ๓๓) พระราชบัญญัติบรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ (มาตรา ๑๙ (๔))
- ๓๔) พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ (มาตรา ๖๘ (๓))
- ๓๕) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑ (มาตรา ๑๔ (๑๑))
- ๓๖) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (มาตรา ๑๐ (๑๐)(๑๑)(๑๒))
- ๓๗) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๑๐ (๑๑))
- ๓๘) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๑๐ (๑๑))
- ๓๙) พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ (มาตรา ๘/๒ (๕))
- ๔๐) พระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ (มาตรา ๑๖/๑ (๔))
- ๔๑) พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ (มาตรา ๑๓/๓ (๔))
- ๔๒) พระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๗ (มาตรา ๗ (๖))
- ๔๓) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (มาตรา ๒๔/๒ (๙))
- ๔๔) พระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๕๙ (มาตรา ๑๐ (๙))
- ๔๕) พระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ (มาตรา ๘ (๗))
- ๔๖) พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๑๐ (๕))
- ๔๗) พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๖ (ข) (๗))
- ๔๘) พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๘ (๕))
- ๔๙) พระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ (มาตรา ๗ (๓))
- ๕๐) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๑๐ (๙) (๑๑) (๑๓))
- ๕๑) พระราชบัญญัติคณะกรรมการอาหารแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๕ (๖))
- ๕๒) พระราชบัญญัติควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๖ (๕))
- ๕๓) พระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ (มาตรา ๖ ข. (๓))
- ๕๔) พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๗ (ข) (๓))
- ๕๕) พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๑๑ (๓))

- ๕๖) พระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. ๒๕๕๘ (มาตรา ๖ (๕))
- ๕๗) พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ (มาตรา ๕ (๕) มาตรา ๘ ตี (๕) และมาตรา ๙ (๕))
- ๕๘) พระราชบัญญัติคุมประพฤติ พ.ศ. ๒๕๕๙ (มาตรา ๗ (๗))
- ๕๙) พระราชบัญญัติโคนมและผลิตภัณฑ์นม พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๕ (๓))
- ๖๐) พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ (มาตรา ๓๕/๑ (๑๐))
- ๖๑) พระราชบัญญัติจัดระเบียบบริหารหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง พ.ศ. ๒๕๒๒ (มาตรา ๑๐ (๑๑))
- ๖๒) พระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ (มาตรา ๘ (๓) และ มาตรา ๒๓ (ข) (๓))
- ๖๓) พระราชบัญญัติระบบการชำระเงิน พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๑๔ (๓) (๗))
- ๖๔) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ (มาตรา ๑๑ (๘))
- ๖๕) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ (มาตรา ๗๑/๒ (๓))
- ๖๖) พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๙ (๖))
- ๖๗) พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๙ ข. (๓))
- ๖๘) พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ (มาตรา ๗ (๕))
- ๖๙) พระราชบัญญัติว่าด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๗ (๔) และ มาตรา ๒๓ (๖))
- ๗๐) พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๒๒ (๕))
- ๗๑) พระราชบัญญัติสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ (มาตรา ๑๖ (๕))
- ๗๒) พระราชบัญญัติสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๔๑ (มาตรา ๑๔ (๔))
- ๗๓) พระราชบัญญัติสถาบันอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๐ (มาตรา ๑๓ (๔))
- ๗๔) พระราชบัญญัติสภาการเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๒๖ (มาตรา ๑๗ (๕) และมาตรา ๒๔ (๖))
- ๗๕) พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ (มาตรา ๑๓ (ข) (๖) มาตรา ๓๖ (ข) (๒) และมาตรา ๔๔ (ข) (๓))
- ๗๖) พระราชบัญญัติสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๗ (มาตรา ๑๘ (๖))
- ๗๗) พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ (มาตรา ๑๗ (๖) และมาตรา ๒๓ (๗))
- ๗๘) พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๐ (มาตรา ๑๖ (๕))
- ๗๙) พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ (มาตรา ๕๒ (๑))
- ๘๐) พระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๖ (๔))
- ๘๑) พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ (มาตรา ๑๔ (๖))
- ๘๒) พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาระดับเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ (มาตรา ๑๒ (๕))
- ๘๓) พระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๒๑ (มาตรา ๗ (๒))
- ๘๔) พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. ๒๕๒๔ (มาตรา ๖/๑ (ข) (๕))
- ๘๕) พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ (มาตรา ๘ (๓))
- ๘๖) พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ (มาตรา ๗ (๔))
- ๘๗) พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. ๒๕๔๘ (มาตรา ๑๔ (๘))
- ๘๘) พระราชบัญญัติส่งเสริมศิลปกรรมร่วมสมัย พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๖ (๔))
- ๘๙) พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรพันธสัญญา พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๗ ข (๓))
- ๙๐) พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ (มาตรา ๙ (๓) มาตรา ๑๖๐ (๓) และ มาตรา ๑๐๓ (๒))

- ๙๑) พระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ (มาตรา ๓๒ (๕))
- ๙๒) พระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (มาตรา ๗ ข (๖) (๗))
- ๙๓) พระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๑๙ (๕))
- ๙๔) พระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ (มาตรา ๕/๒ (๓) มาตรา ๒๐ (๕) และมาตรา ๒๘ (๕))
- ๙๕) พระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ (มาตรา ๓๗/๒ (๔) และมาตรา ๓๕/๑ (๔))
- ๙๖) พระราชบัญญัติการบริหารราชการจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๕๓ (มาตรา ๒๐ (๕))
- ๙๗) พระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. ๒๕๔๐ (มาตรา ๗ (๘))
- ๙๘) พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ (มาตรา ๔๕ (๔) (๕))
- ๙๙) พระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ (มาตรา ๓๕ (๕)(๖))
- ๑๐๐) พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๒๔ (๒))
- ๑๐๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๑๐ (๑๑))
- ๑๐๒) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ (มาตรา ๑๐ (๑๑))
- ๑๐๓) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๕๒ (๙))
- ๑๐๔) พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ (มาตรา ๓๕ (๒))
- ๑๐๕) พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ (มาตรา ๓๔ (๒))
- ๑๐๖) พระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๐ (มาตรา ๑๖ (๖))
- ๑๐๗) พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๔๗ (มาตรา ๑๒ (๑๐))
- ๑๐๘) พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ (มาตรา ๓๘/๒ (๓))
- ๑๐๙) พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ (มาตรา ๑๒ (๖) และมาตรา ๔๔ (๑))
- ๑๑๐) พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ (มาตรา ๑๑)
- ๑๑๑) พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ (มาตรา ๑๖ (๑) (๒) (๓))
- ๑๑๒) พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๑๖ (๕))
- ๑๑๓) พระราชบัญญัติจัดแจ้งการพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ (มาตรา ๗ (๔) มาตรา ๑๔ (๕) และมาตรา ๑๕ (๕))
- ๑๑๔) พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๙ (มาตรา ๑๕ (๗))
- ๑๑๕) พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ (มาตรา ๙ (๑๐))
- ๑๑๖) พระราชบัญญัติช่างรังวัดเอกชน พ.ศ. ๒๕๓๕ (มาตรา ๙)
- ๑๑๗) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ (มาตรา ๑๖ (๔) (๕))
- ๑๑๘) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ (มาตรา ๑๓ (๔) (๕))
- ๑๑๙) พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ (มาตรา ๑๔ (๙))
- ๑๒๐) พระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสภา พ.ศ. ๒๕๕๘ (มาตรา ๑๔ (๔))
- ๑๒๑) พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ (มาตรา ๒๑ (๑๐) และมาตรา ๖๙ (๔))
- ๑๒๑) พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ (มาตรา ๗ (๓))
- ๑๒๓) พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๑๐ (๑) (จ))
- ๑๒๔) พระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๗ (๔))
- ๑๒๕) พระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ (มาตรา ๗ (๑๐))
- ๑๒๖) พระราชบัญญัติสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ. ๒๕๑๗ (มาตรา ๑๕ (๖))

- ๑๒๗) พระราชบัญญัติส่งเสริมวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๑๔ (๕))
 ๑๒๘) พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๕๘ (มาตรา ๓๕ (๒)(ค) และมาตรา ๕๑ (๒) (ค))
 ๑๒๙) พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ (มาตรา ๑๑ (๓))

ลักษณะที่ ๒ กฎหมายที่กำหนดลักษณะต้องห้ามในการขอขึ้นทะเบียนหรือรับใบอนุญาตในการประกอบอาชีพ ดังนี้

- ๑) พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ (มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ ข. (๓) (๔))
- ๒) พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ (มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๖ (๙))
- ๓) พระราชบัญญัติสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙ (มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ (๓))
- ๔) พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ (มาตรา ๔๒)
- ๕) พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ (มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ (๓))
- ๖) พระราชบัญญัติหนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ (มาตรา ๓๕ (๕) (๖))
- ๗) พระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๕๖ (มาตรา ๑๐ (๔) มาตรา ๓๑)
- ๘) พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘ (มาตรา ๓๑ มาตรา ๑๑ (๑) (ง))
- ๙) พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ (มาตรา ๓๐ มาตรา ๑๑ (๔))
- ๑๐) พระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. ๒๕๓๗ (มาตรา ๓๒ มาตรา ๑๒ (๔))
- ๑๑) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ (มาตรา ๖)
- ๑๒) พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ (มาตรา ๑๖ (๕) และมาตรา ๓๓ (๕))
- ๑๓) พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ (มาตรา ๖)
- ๑๔) พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. ๒๕๐๕ (มาตรา ๙ (๕))
- ๑๕) พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ (มาตรา ๔๙ (๒))
- ๑๖) พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ (มาตรา ๒๐ (๕))
- ๑๗) พระราชบัญญัติช่างรังวัดเอกชน พ.ศ. ๒๕๓๕ (มาตรา ๑๙ (๙) และมาตรา ๒๕ (๗))
- ๑๘) พระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ (มาตรา ๑๔ (๔) และมาตรา ๔๘ (๔))
- ๑๙) พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (มาตรา ๔๙ (๘) และมาตรา ๕๐)
- ๒๐) พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๕๘ (มาตรา ๑๗)
- ๒๑) พระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘ (มาตรา ๒๑ (๗))
- ๒๒) พระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗ (มาตรา ๑๑ (๔))
- ๒๓) พระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ (มาตรา ๑๓ (๔))
- ๒๔) พระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๖ (มาตรา ๑๐ (๒) (ข))
- ๒๕) พระราชบัญญัติวิชาชีพการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๕๖ (มาตรา ๑๒ (๔))
- ๒๖) พระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. ๒๕๓๗ (มาตรา ๑๒ (๔))
- ๒๗) พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ (มาตรา ๑๓ (๕) และมาตรา ๓๙ (๓))
- ๒๘) พระราชบัญญัติวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๗ (มาตรา ๑๑ (๔))
- ๒๙) พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ (มาตรา ๑๒ (๕) และมาตรา ๔๐ (๔))
- ๓๐) พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ (มาตรา ๑๗ (๓))
- ๓๑) พระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๓ (มาตรา ๘ (๒) (ก))
- ๓๒) พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ (มาตรา ๔๑ (๖) และมาตรา ๔๖ (๕))
- ๓๓) พระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ (มาตรา ๑๒ (๕) และมาตรา ๔๐ (๔))
- ๓๔) พระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๕๘ (มาตรา ๕๕ (๒))

ลักษณะที่ ๓ กฎหมายที่กำหนดคุณสมบัติเพื่อออกใบอนุญาต ดังนี้

๑) พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ (มาตรา ๑๓)

๒) พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ (มาตรา ๑๑)

เอกสารที่ ๑๘ ตารางความผิดที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมีการเปิดเผย

ฐานความผิด	รายละเอียด	ประเทศ
ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพร่างกาย	☒ เสรีภาพร่างกาย - การทำร้ายร่างกาย (ต้องระวางโทษจำคุก ๒ ปี และทำงานบริการสังคม)	สหรัฐอเมริกา/ฝรั่งเศส นิวซีแลนด์
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	☒ ข่มขืน (ข่มขืนในประเทศสิงคโปร์ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒๐ ปี และสามารถถูกปรับหรือถูกเฆี่ยนได้ ส่วนการข่มขืนในประเทศนิวซีแลนด์ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตและทำงานบริการสังคม) - พยายามหรือข่มขืนเด็กอายุต่ำกว่า ๑๐ ปี (ต้องระวางโทษจำคุก ๒๕ ปี) - พยายามหรือข่มขืนเด็กอายุระหว่าง ๑๐ – ๑๖ ปี (ต้องระวางโทษปรับโดยคณะกรรมการ) - พยายามข่มขืน (ต้องระวางโทษจำคุก ๑๐ ปี และทำงานบริการสังคม)	ฝรั่งเศส/สิงคโปร์/แคนาดา/ นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์
	☒ อนาจาร - กำหนดอายุกรณีการกระทำอนาจารกับเด็กผู้หญิงอายุต่ำกว่า ๑๒ ปี และการมีเพศสัมพันธ์หรือกระทำอนาจารกับเด็กผู้หญิงอายุระหว่าง ๑๒ ถึง ๑๖ ปี (ต้องระวางโทษจำคุก ๕ ปี และทำงานบริการสังคม) - การล่อลวงเยาวชนอายุต่ำกว่า ๑๖ ปี เพื่อไปกระทำอนาจาร (ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๗ ปี) - มีการแสดงลามกอนาจารและการใช้กำลังกระทำอนาจารต่อหญิง/ชาย - การโห่ของลับแม้จะเป็นการกระทำที่อยู่ภายในเคหสถานหรือภายในที่พักอาศัยของตนเอง	ฝรั่งเศส นิวซีแลนด์ นิวซีแลนด์ แคนาดา ออสเตรเลีย
	☒ มีเพศสัมพันธ์ - ระหว่างบุคคลในครอบครัว (ประเทศออสเตรเลียต้องระวางโทษจำคุก ๘ ปี) - กับศพ (ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒๐ ปี และสามารถถูกปรับหรือถูกเฆี่ยนได้) - กับผู้หญิงหรือเด็กผู้หญิงที่มีสติปัญญาต่ำหรือปัญญาอ่อน (ต้องระวางโทษจำคุก ๒ ปี และทำงานบริการสังคม) - กับเด็กอายุต่ำกว่า ๑๐ ปี (ต้องระวางโทษจำคุกสูงสุด ๒๕ ปี) - กับเด็กอายุระหว่าง ๑๐ – ๑๖ ปี (กรณีมีเพศสัมพันธ์กับเด็กอายุกว่า ๑๐ ปี แต่ไม่เกิน ๑๔ ปี ต้องระวางโทษจำคุก ๑๖ ปี/กรณีมีเพศสัมพันธ์กับเด็กอายุกว่า ๑๔ ปี แต่ไม่เกิน ๑๖ ปี ต้องระวางโทษจำคุก ๑๐ ปี) - กับเด็กอายุระหว่าง ๑๖ – ๑๘ ปี และอยู่ภายใต้การดูแลเป็นพิเศษ (กรณีอายุกว่า ๑๖ ปีแต่ไม่เกิน ๑๗ ปี)	สิงคโปร์/นิวซีแลนด์/แคนาดา/ ออสเตรเลีย สิงคโปร์ นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย ออสเตรเลีย ออสเตรเลีย

ฐานความผิด	รายละเอียด	ประเทศ
	ต้องระวางโทษจำคุก ๘ ปี/กรณีอายุกว่า ๑๗ ปี แต่ไม่เกิน ๑๘ ปี ต้องระวางโทษจำคุก ๔ ปี) - กับสัตว์รวมถึงการพยายาม (ต้องระวางโทษจำคุก ๑๔ ปี หากเป็นกรณีพยายาม ต้องระวางโทษจำคุก ๕ ปี) - กับบุคคลที่มีความวิกลจริต (ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี) - กับเด็กอายุต่ำกว่า ๑๒ ปี (ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๔ ปี)	ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ นิวซีแลนด์
	☒ การประทุษร้ายทางเพศ (ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒๐ ปี และสามารถถูกปรับหรือถูกเฆี่ยนได้) - ประเทศแคนาดากำหนดการประทุษร้ายทางเพศไว้หลายรูปแบบ คือ การประทุษร้ายทางเพศ/การประทุษร้ายทางเพศโดยมีอาวุธปืน/การประทุษร้ายทางเพศจนได้รับอันตรายสาหัส/การประทุษร้ายโดยมีเจตนาที่จะกระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์	สิงคโปร์/แคนาดา
	☒ การถ่มมูก	แคนาดา
	☒ สีสลามกเกี่ยวกับเด็ก/วัตถุลามก (กรณีทำ ชาย โฆษณา นำเข้า ส่งออก ต้องระวางโทษจำคุกไม่มากกว่า ๑๔ ปี แต่อย่างน้อยต้องลงโทษจำคุก ๑ ปี) - ใช้เด็กเป็นเครื่องมือในการผลิตสื่อหรือวัตถุทางเพศ (ถ้าใช้เด็กอายุต่ำกว่า ๑๔ ปี ต้องระวางโทษจำคุกสูงสุด ๑๔ ปี/ถ้าใช้เด็กอายุกว่า ๑๔ ปี ต้องระวางโทษจำคุกสูงสุด ๑๐ ปี)	แคนาดา ออสเตรเลีย
	☒ การกระทำชำเรากับสัตว์ - กำหนดการกระทำชำเรากับสัตว์ต่อหน้าบุคคลอายุต่ำกว่า ๑๖ ปี หรือกระตุ้นให้บุคคลอายุต่ำกว่า ๑๖ ปี กระทำชำเรากับสัตว์ (ต้องระวางโทษจำคุกไม่มากกว่า ๑๔ ปี แต่อย่างน้อยต้องลงโทษจำคุก ๑ ปี) - กำหนดการเป็นสาเหตุให้บุคคลอีกคนหนึ่งมีเพศสัมพันธ์กับสัตว์หรือโดยสัตว์ที่ยังมีชีวิตอยู่ (ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒๐ ปี และสามารถถูกปรับหรือถูกเฆี่ยนได้)	แคนาดา สิงคโปร์
	☒ การล่วงละเมิดทางเพศต่อบุคคลอายุต่ำกว่า ๑๖ ปี (ในประเทศสิงคโปร์ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือปรับหรือทั้งจำทั้งปรับ)	แคนาดา/สิงคโปร์
	☒ การแสวงหาประโยชน์ทางเพศ - ต่อบุคคลที่มีความบกพร่อง (ประเทศออสเตรเลียต้องระวางโทษจำคุกสูงสุด ๘ ปี) - ต่อบุคคลอายุต่ำกว่า ๑๖ ปีหรือมากกว่า	นิวซีแลนด์/ออสเตรเลีย แคนาดา
	☒ การจัดกิจกรรมทางเพศ - กับผู้ไร้ความสามารถ (ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒๐ ปี และสามารถถูกปรับหรือถูกเฆี่ยนได้)	สิงคโปร์ แคนาดา

ฐานความผิด	รายละเอียด	ประเทศ
	- พ่อแม่หรือผู้ปกครองเป็นผู้จัดหากิจกรรมทางเพศ หรือ เจ้าบ้านอนุญาตให้มีการจัดกิจกรรมทางเพศ (ต้องระวางโทษ (ต้องระวางโทษจำคุกไม่มากกว่า ๑๔ ปีแต่อย่างน้อย ต้องลงโทษจำคุก ๑ ปี) - เป็นผู้จัดการหรือช่วยเหลือเกี่ยวกับการจัดทัวร์ทางเพศ เกี่ยวกับเด็ก - เป็นตัวแทนในการจัดหาผู้หญิงหรือผู้ชายเพื่อ วัตถุประสงค์ทางเพศ/โดยใช้ยาเสพติด (ต้องระวางโทษ จำคุก ๗ ปี ถ้าเป็นกรณีใช้ยาเสพติดต้องระวางโทษจำคุก ๑๐ ปี)	นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย
	☒ การฝ่าฝืนด้วยเหตุเพศหญิง โดยไม่มีอำนาจโดยชอบ ด้วยกฎหมาย กล่าวคือ ไม่ได้เป็นการกระทำทางการแพทย์ เพื่อสุขภาพของแม่และเด็ก รวมถึงการกระทำความผิด ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฝ่าฝืนด้วยเหตุเพศหญิงโดยไม่มี อำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย	นิวซีแลนด์
ความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณี เด็ก	☒ สนับสนุนหรือมีส่วนร่วมกับการค้าประเวณีเด็ก (ต้อง ระวางโทษจำคุก ๑๐ ปี หรือหากเป็นเด็กอายุต่ำกว่า ๑๔ ปีต้องระวางโทษจำคุก ๑๔ ปี) ☒ ได้รับประโยชน์จากการค้าประเวณีเด็ก (ต้องระวาง โทษจำคุก ๑๐ ปี หรือหากเป็นเด็กอายุต่ำกว่า ๑๔ ปีต้อง ระวางโทษจำคุก ๑๔ ปี) ☒ เจ้าของสถานที่ที่มีการค้าประเวณีเด็ก (ต้องระวางโทษ จำคุก ๗ ปี)	ออสเตรเลีย
ความผิดฐานค้ามนุษย์	☒ ต่อบุคคลอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี (ต้องระวางโทษจำคุก ตลอดชีวิต แต่อย่างน้อยต้องลงโทษจำคุก ๖ ปี ถ้ามีการ ลักพาตัว การข่มขู่ประทุษร้าย หรือประทุษร้ายทางเพศ เป็นเหตุให้เสียชีวิต หรือจำคุกไม่มากกว่า ๔ ปี แต่อย่าง น้อยต้องลงโทษจำคุก ๕ ปี สำหรับกรณีอื่น ๆ)	แคนาดา
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	☒ ปล้นทรัพย์สิน (ประเทศออสเตรเลีย ต้องระวางโทษ จำคุก ๑๔ ปี) - การมีส่วนร่วมในการปล้นทรัพย์สิน (ต้องระวางโทษจำคุก ตลอดชีวิต หรือจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี และสามารถถูกเขียน ได้ไม่น้อยกว่า ๖ ครั้ง)	สหรัฐอเมริกา/ออสเตรเลีย/ฝรั่งเศส สิงคโปร์
	☒ ลักทรัพย์สิน	ฝรั่งเศส/ออสเตรเลีย
	☒ ชิงทรัพย์สิน	ฝรั่งเศส
	☒ ชิงทรัพย์	ฝรั่งเศส
ความผิดเกี่ยวกับการทุจริตใน หน้าที่	☒ ทุจริตในหน้าที่	สหรัฐอเมริกา
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	☒ ยาเสพติด - การลักลอบค้ายาเสพติด	สหรัฐอเมริกา/ฝรั่งเศส สิงคโปร์

ฐานความผิด	รายละเอียด	ประเทศ
ความผิดฐานก่อจลาจล	☒ จลาจลโดยมีอาวุธที่สามารถทำอันตรายถึงแก่ชีวิต (ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี และสามารถที่จะถูกเปลี่ยนได้) ☒ ชูสัญญาณว่าจะก่อการร้ายต่อบุคคลผู้ไร้ความสามารถ	สิงคโปร์ สหรัฐอเมริกา (มลรัฐเดอลาแวร์)
ความผิดฐานฆ่า	☒ ฆาตกรรม ☒ พยายามฆ่า (กรณีมีเจตนาที่จะฆ่าและหากตกอยู่ภายใต้สถานการณ์เช่นนั้นจะสามารถทำให้ตายได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี หรือปรับ และถ้าได้รับบาดเจ็บ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกไม่เกิน ๒๐ ปี และสามารถถูกเปลี่ยนหรือปรับได้ หรือทั้งหมิ่นทั้งปรับ) ☒ ฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ (ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกไม่เกิน ๒๐ ปี)	สิงคโปร์
ความผิดฐานลักพาตัว	☒ เพื่อเรียกค่าไถ่ (ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี และสามารถที่จะถูกเปลี่ยนได้) ☒ เพื่อทำการฆาตกรรม (ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต และหากไม่ได้ถูกศาลพิพากษาตัดสินประหารชีวิต สามารถที่จะถูกเปลี่ยนได้) ☒ เพื่อบีบบังคับรัฐบาล	สิงคโปร์
ความผิดอื่น ๆ	☒ มีโทษจำคุกเกิน ๖ เดือนขึ้นไป เช่น ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพร่างกาย/ความผิดเกี่ยวกับเพศ/ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน/การปลอมแปลงเอกสารทางการเงิน และเอกสารสำคัญ/คดียาเสพติด/คดีความผิดเกี่ยวกับการจราจร ☒ มีโทษจำคุกเกินกว่า ๓ เดือน หรือมีอัตราโทษปรับเกิน ๒,๐๐๐ เหรียญ ☒ การกลับมามีเพศสัมพันธ์ภายใน ๕ ปี - นับตั้งแต่ถูกปล่อยตัวออกมาจากสถาบันภายใต้กฎหมายเกี่ยวกับการใช้ยาในทางที่ผิด - นับตั้งแต่ถูกปล่อยตัวออกมาจากศูนย์ภายใต้กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งมีพิษ	ออสเตรเลีย สิงคโปร์ สิงคโปร์
การกระทำความผิดของนิติบุคคล	☒ ความผิดที่ทำโดยนิติบุคคล	ออสเตรเลีย

บรรณานุกรม

- จงสวัสดิ์ พิสิฐพันธุ์ (๒๕๕๔). การนำรูปแบบกระบวนการและแนวนโยบายในการลบทะเบียนประวัติอาชญากรรมใช้ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานิติศาสตร์, คณะนิติศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปกป้อง ศรีสนิท. การปฏิรูปทะเบียนประวัติอาชญากรรมกับแนวความคิดกำหนดโทษให้เหมาะสมกับผู้กระทำ ความผิด (Individualization). บทความ.
- ปวีตร เลิศธรรมเทวี. รายงานการศึกษาค้นคว้าระยะสั้น (Quick Research) เรื่อง กฎหมายเกี่ยวกับประวัติอาชญากรรม.
- พจนา โสภะเจริญวงศ์. มาตรการลบล้างโทษ : ล้างมลทิน. บทความ. เข้าถึงได้จาก <http://web.krisdika.go.th/data/activity/act326.pdf>
- วรปาศี สกฤทัย (๒๕๕๘). การพัฒนาทะเบียนประวัติอาชญากรรม. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานิติศาสตร์, คณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมยงค์, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สวธา สงเพชร. แนวทางการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศที่เหมาะสมกับประเทศไทย. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สัญญาธิ อุพนันชัย (๒๕๕๑). การจำกัดสิทธิของผู้ที่เคยได้รับการล้างมลทินเนื่องจากกระทำผิดทางอาญาหรือวินัย. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชากฎหมายมหาชน, มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- Alexis M. III Durham. (1987). Justice in Sentencing: The Role of Prior Record of Criminal Involvement. Journal of Criminal Law and Criminology, 78(3), pp. article 5.
- Helen Lam and Mark Harcourt. (2003). The Use of Criminal Record in Employment Decisions: The Rights of Ex-Offenders, Employers and the Public. Journal of Business Ethics, 47(3), pp. 237-252.
- House of Parliament. (2017). National Security Vetting. London: House of Parliament.
- Julian V. Roberts. (1997). The Role of Criminal Records in the Sentencing Process. Crime and Justice. 22, pp. 303-362.
- Marina Duane, et. Al. (2017). Criminal Background Checks: Impacts on Employment and Recidivism. Washington D.C., Urban Institute.

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

กฎหมายไทย

๑. พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒
๒. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
๓. พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒
๔. ระเบียบกรมสอบสวนคดีพิเศษว่าด้วยการบริหารงานคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๘
๕. ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ
๖. ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยสารบบคดีอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๑

๗. ประกาศสำนักงานศาลยุติธรรม เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำสารบบความ สารบบคำพิพากษาและการรวบรวมเก็บรักษาเอกสารในสำนวนความในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๒

กฎหมายต่างประเทศ

๑. กฎหมายทะเบียนประวัติอาชญากรกลางๆ 1971 (Bundeszentralregistergesetz – BZRG)
๒. กฎหมายว่าด้วยการบริหารงานของสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ฯ (BKAG)
๓. Code of Criminal Procedure Title VIII Criminal Records Article 768 – 781
๔. Crimes Act 1914
๕. Criminal Records Act 1991
๖. Federal Data Protection Act (BDSG)
๗. Federal Violent Crime Control and Law Enforcement Act of 1994 (Jacob Wetterling Crimes Against Children and Sexually Violent Offender Registration Act) หรือที่เรียกว่า Wetterling Act)
๘. H.R. 2065 Second Chance for Ex-Offenders Act of 2011
๙. Megan’s law
๑๐. Police Act 1997
๑๑. Registration Of Criminals Act 2005
๑๒. Swiss Criminal Code
๑๓. The Criminal Records Act R.S.C 1985
๑๔. The Criminal Records (Clean Slate) Act 2004
๑๕. The Data Protection Act 1998

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

คณะอนุกรรมการพัฒนานโยบายและการบังคับใช้

นายวัลลภ นาคบัว

ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม

นางอุษา จันทพลอย บุญเปี่ยม

ผู้อำนวยการกองนโยบายและประสานแผน

กระบวนการยุติธรรม

ผู้รับผิดชอบ

นางสาวเปรมมิตา หนูเรืองงาม

นักวิชาการยุติธรรมชำนาญการพิเศษ

นางสาวชีวรัตน์ สุ่มงคล

นักวิชาการยุติธรรมชำนาญการ

นางสาววรรณนที บรรณมาศ

เจ้าหน้าที่สนับสนุนงานกฎหมายและ
สร้างการรับรู้ด้านกฎหมาย

สำนักงานกิจการยุติธรรม

กระทรวงยุติธรรม

อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น 9 ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา

ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

โทร. 0 2141 3666 แฟกซ์ 0 2143 8933

www.oja.go.th